

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το πρακτικό της αρ. 7ης/15 Συνεδρίασης

ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

ΑΡ.ΑΠΟΦ. 85

Στη Λευκάδα σήμερα στις 29 του μηνός Απριλίου του έτους 2015, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18:00, ήρθε σε συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο Λευκάδας, στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Διοικητηρίου Λευκάδας (Ταχ. Δ/ση: Αντ. Τζεβελέκη & Υποσμ. Κατωπόδη), ύστερα από την με αρ. πρωτ. 7591/24-4-2015 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου του, η οποία επιδόθηκε και δημοσιεύθηκε νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α'87).

Παραβρέθηκαν

1. Γεωργιάκης Γεώργιος
2. Νικητάκης Μάρκος
3. Περδικάρης Αθανάσιος
4. Χαλικιάς Ευάγγελος
5. Κούρτης Φίλιππος
6. Σέρβος Κων/νος
7. Πολίτης Σπυριδων
8. Βλάχος Κων/νος
9. Γκογκάκης Γρηγόριος
10. Αρβανίτης Σπυριδων
11. Κατηφόρης Χρήστος
12. Γαζής Πάνος
13. Φίλιππας Γεώργιος
14. Θερμός Ευάγγελος
15. Κοντογεώργης Ηλίας
16. Βλάχος Ευστάθιος
17. Παπαδόπουλος Ανδρέας
18. Γιαννιώτης Οδυσσεάς
19. Μαργέλης Σπυροπάνος
20. Κατωπόδη Ευανθία
21. Καρφάκη Μαριάννα
22. Βικέντιος Νικόλαος
23. Αραβανής Βασίλειος
24. Καβαδάς Αθανάσιος
25. Ζουριδάκης Ευτύχιος
26. Σκληρός Φίλιππος
27. Σταματέλου Δήμητρα
28. Γράψας Αθανάσιος
29. Γληγόρης Κων/νος
30. Σκληρός Παναγιώτης
- 31.
- 32.
- 33.

Απουσίαζαν

1. Γαζή-Παρασκευά Σωτηρία (άδεια απουσίας)
2. Λώλη Γεωργία
3. Τριλίβας Χρήστος
- 4.
5. Η πρόσκληση δόθηκε στον Δήμαρχο
6. κ.Κων/νο Δρακονταειδή, που ήταν παρών.
- 7.
8. Η Δ.Σ. κα Λώλη Γεωργία, προσήλθε
9. πριν την συζήτηση του 1^{ου} θέματος της Η.Δ.
10. Ο Δ.Σ. κ. Ζουριδάκης Ευτύχιος,
11. αποχώρησε πριν την συζήτηση του
12. 3^{ου} θέματος και επανήλθε πριν την
13. συζήτηση του 4^{ου} θέματος της Η.Δ.
14. Οι Δ.Σ. κ.κ. Χαλικιάς Ευάγγελος και
15. Γράψας Αθανάσιος αποχώρησαν πριν
16. την συζήτηση του 5^{ου} θέματος της Η.Δ.
17. Ο κ. Χαλικιάς Ευάγγελος επανήλθε
18. πριν την συζήτηση του 15^{ου} θέματος
19. της Η.Δ. το οποίο συζητήθηκε αμέσως
20. μετά το 5^ο θέμα της Η.Δ.
21. Οι Δ.Σ. κ.κ. Μαργέλης, Καρφάκη, Καβαδάς
22. Σκληρός Π., Ζουριδάκης και Κοντογεώργης
23. αποχώρησαν πριν την συζήτηση του 15^{ου}
24. θέματος της Η.Δ.
25. Ο Δ.Σ. κ. Περδικάρης Αθ. αποχώρησε πριν
26. την συζήτηση του 6^{ου} θέματος της Η.Δ.
27. Οι Δ.Σ. κ.κ. Βικέντιος, Σταματέλου, Γληγόρης
28. και Γαζής, αποχώρησαν πριν την συζήτηση
29. του 14^{ου} θέματος το οποίο συζητήθηκε μετά
30. το 6^ο θέμα της Η.Δ.
31. Το 23^ο θέμα, συζητήθηκε μετά το 8^ο θέμα.
32. Η Δ.Σ. Κατωπόδη Ευανθία αποχώρησε πριν
33. την συζήτηση του 10^{ου} θέματος της Η.Δ.

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, δηλαδή σε σύνολο τριάντα τριών (33) μελών βρέθηκαν παρόντα τριάντα (30) μέλη, άρχισε η Συνεδρίαση.

ΘΕΜΑ 1^ο της ημερήσιας διάταξης της αρ. 7ης/15 Συνεδρίασης του Δημ. Συμβουλίου.

Συζήτηση σχετικά με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ 41/20.04.2015 τεύχος Α') που αφορά στην κατεπείγουσα ρύθμιση για την μεταφορά ταμειακών διαθεσίμων των Φορέων Γενικής Κυβέρνησης προς επένδυση στην Τράπεζα της Ελλάδας.

Εισηγητής: Κων/νος Δρακονταειδής, Δήμαρχος

Η απόφαση που αφορά στη συζήτηση του θέματος, σύμφωνα με τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά, έχει ως εξής:

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Συνάδελφοι, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου που ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία από την Ολομέλεια της Βουλής, η Κυβέρνηση προχώρησε την υποχρεωτική μεταφορά των ταμειακών διαθεσίμων των φορέων του Δημοσίου στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδας. Στο ενδιάμεσο διάστημα και ανώτερα κυβερνητικά στελέχη, αλλά και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, πραγματοποίησαν συναντήσεις με τους εκπροσώπους των συλλογικών οργάνων. Ενώ της Τοπικής Αυτοδιοίκησης των συλλογικών οργάνων. Για να δοθούν περαιτέρω διευκρινίσεις για την αιφνίδια, πράγματι αιφνίδια, ενέργεια της Κυβέρνησης.

Έπειτα λοιπόν από τις διευκρινίσεις και τις δεσμεύσεις και τις συζητήσεις, εν πάση περιπτώσει, που έγιναν και που έχουν παρασχεθεί, σημειώνουμε τα ακόλουθα.

Η εν λόγω μεταφορά αποτελεί, σύμφωνα με αυτές τις διευκρινίσεις, έναν προσωρινό χειρισμό, μία μορφή διευκόλυνσης της βραχυπρόθεσμης ταμειακής ρευστότητας για την χώρα. Βασικός σκοπός είναι να χρησιμοποιηθούν τα ταμειακά διαθέσιμα, αν χρειαστεί, για την έκδοση Repos, δηλαδή τίτλων βραχυπρόθεσμων, έως 15 ημερών, δανεισμού του κράτους, σε μία περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη για την πατρίδα μας, καθώς η διαπραγμάτευση με τους εταίρους δανειστές κορυφώνεται και το βλέπετε, το βιώνετε όλοι κάθε μέρα.

Είναι αυτονόητο ότι το σύνολο της Πολιτείας και της κοινωνίας θεωρούμε ότι οφείλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να συμβάλει στην επιτυχία για τον λαό και την πατρίδα μας έκβαση της. Εξίσου αυτονόητο είναι, ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση οφείλει να παράσχει τις αναγκαίες διευκολύνσεις, ώστε να ξεφύγει η χώρα από την οικονομική ασφυξία που έχει επιβληθεί, καθώς είναι ο μόνος τρόπος να εξασφαλίσει και η ίδια η Τοπική Αυτοδιοίκηση τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις της.

Πολύ απλά, για να το πούμε πολύ απλά, αν βουλιάξει η χώρα, δεν θα σωθούν οι Δήμοι και οι Περιφέρειες από μόνοι τους. Γιατί να μου επιτρέψετε να πω, ότι υπάρχει και μία τέτοια αυταπάτη.

Δεύτερον. Ιδιαίτερα σημαντικό θεωρούμε το γεγονός ότι η μεταφορά γίνεται με τρόπο που είναι οικονομικά προς το συμφέρον των ΟΤΑ, με οικονομικούς όρους εννοώ, αφού το επιτόκιο της Τράπεζας της Ελλάδας γνωρίζετε ότι είναι μεγαλύτερο, είναι 2,5% έναντι 1% που τώρα εισπράττουν οι Δήμοι από τις ιδιωτικές, σε εισαγωγικά βάζω την λέξη, γιατί θέλει εξήγηση, Τράπεζες. Δεν είναι ιδιωτικές επί της ουσίας.

Θέλω εδώ να ανοίξω μία παρένθεση και να πω, ότι αυτό ισχύει ήδη εδώ και χρόνια και σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Αναφέρω ως χαρακτηριστικότερο παράδειγμα, την Αγγλία, την Μεγάλη Βρετανία.

Τρίτο στοιχείο. Καταλυτική σημασία έχουν οι διευκρινίσεις και δεσμεύσεις που δόθηκαν για την εξαίρεση από την δέσμευση των ταμειακών διαθεσίμων των Δήμων των χρημάτων που αφορούν τα ανταποδοτικά τέλη. Αναφερόμαστε στα τέλη καθαριότητας και ηλεκτροφωτισμού και φυσικά τα τέλη ύδρευσης. Η σημασία έγκειται όχι μόνο στο οικονομικό επίπεδο, αλλά κυρίως στη διαφύλαξη της ουσίας και του χαρακτήρα της έννοιας Αυτοδιοίκησης.

Τρίτον. Σχετικά με την επιλογή να γίνει η ρύθμιση με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, αυτή, όπως διευκρινίστηκε, σχετίζεται με το κατεπείγον των συνθηκών και με το σύντομο και χρήσιμο χρόνο, που ενδεχομένως θα προκύψει ανάγκη του προσωρινού εσωτερικού δανεισμού. Με αυτόν τον τρόπο επιβεβαιώνεται και εμμέσως, θεωρούμε, ο προσωρινός χαρακτήρας της ενέργειας, τη στιγμή που η έκδοση Repos είναι δυνατή για την Κυβέρνηση και προς το παρόν τουλάχιστον δεν έχει υλοποιηθεί.

Τέταρτο σημείο. Είναι σημαντικό, είναι καταλυτικής σημασίας το γεγονός ότι η μισθοδοσία του προσωπικού του Δήμου είναι απολύτως εξασφαλισμένη, όπως έχει ξεκαθαριστεί, ακόμα και στην περίπτωση που τελικά θα εκδοθούν Repos, αυτά θα έχουν αποκλειστικά βραχυχρόνια διάρκεια και θα αφορούν μόνο τα διαθέσιμα που οι Δήμοι και οι Περιφέρειες δεν έχουν άμεση ανάγκη, αφού ρητά προσδιορίζεται, ότι εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής της πράξης νομοθετικού περιεχομένου τα χρηματικά διαθέσιμα, που αφορούν τις ανάγκες των ΟΤΑ σε ορίζοντα δεκαπενθημέρου. Επομένως μισθοδοσία και λοιπές τρέχουσες λειτουργικές ανάγκες είναι απολύτως εξασφαλισμένες, ακόμα και στην υποθετική περίπτωση, που κάποιος Δήμος ή κάποια Περιφέρεια υποστεί εξ αυτού του χειρισμού ζημιά, προβλέπεται ρητά ότι έχει δικαίωμα αποζημίωσης από το Δημόσιο. Να το πω με ένα παράδειγμα. Δεν μας αφορά ως Λευκάδα. Αν κάποιος Δήμος είχε κλειστή την κατάθεση του σε Τράπεζα, που το επιτόκιο δεν ήταν το 1% που παίρνουμε τώρα και ήταν ως πούμε 3% και το επιτόκιο που θα πάρει από την Τράπεζα της

Ελλάδας είναι 2,5%, 2,6% είναι για την ακρίβεια, όχι 2,5%, την διαφορά του 0,4 δεσμεύεται να την καλύψει το Δημόσιο.

Σε κάθε περίπτωση και τελειώνω, δεν θα επιτρέψουμε η συγκεκριμένη ενέργεια να αποτελέσει, και σε αυτό είμαστε κατηγορηματικοί, προηγούμενο για αμφισβήτηση της αυτοτέλειας της Αυτοδιοίκησης και της ανάγκης για διαρκή δημοκρατική διαβούλευση με την Κυβέρνηση, της Κυβέρνησης μάλλον με τους αιρετούς των Δήμων, των Περιφερειών και τα συλλογικά μας όργανα γενικότερα.

Την ίδια στιγμή όμως, όπως είμαστε κατηγορηματικοί σε αυτό, είμαστε κατηγορηματικοί και σε κάτι άλλο. Δεν θέλουμε να επιτρέψουμε για μικροπολιτικές σκοπιμότητες να τεθεί σε κίνδυνο η πορεία της χώρας μας και της πατρίδας μας. Έπειτα από 5 χρόνια λιτότητας και μνημονίου, όταν η Αυτοδιοίκηση αποτέλεσε ένα από τα μεγαλύτερα θύματα της χρηματοδότησης και του προσωπικού της, θυμίζω ότι είχε περικοπές της τάξης του 60% και με ουσιαστική υπονόμευση της αυτοτέλειας της, και προσέξτε το αυτό σας παρακαλώ, επισημαίνουμε, ότι θεσμοί όπως το Παρατηρητήριο οικονομικής αυτοτέλειας, εγκρίθηκε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Και ξέρετε τι σημαίνει Παρατηρητήριο οικονομικής αυτοτέλειας. Ο τόπος μας, εμείς πιστεύουμε, ότι αγωνίζεται να κάνει μία καινούργια αρχή. Αυτή η νέα αρχή πρέπει να γίνει όμως, και σε αυτό επίσης είμαστε σαφείς, με όρους αλληλεγγύης μεταξύ των πολιτών, αλλά και των θεσμών, με όρους αλληλοσεβασμού του ρόλου του καθενός και ο κάθε ένας αυτόν που υπηρετεί και με την προσοχή στραμμένη όμως και στο παρόν, αλλά κυρίως και στο μέλλον της χώρας.

Με βάση λοιπόν αυτές τις σκέψεις, εμείς θεωρούμε και μετά τις εξηγήσεις που δόθηκαν, ότι τα διαθέσιμα μπορούν να παραχωρηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Δήμαρχο. Ερωτήσεις. Ο κύριος Γληγόρης. Ο κύριος Κοντογιώργης. Ο κύριος Αραβανής. Ερωτήσεις.

ΓΛΗΓΟΡΗΣ: Πόσα είναι τα διαθέσιμα, σήμερα που μιλάμε, του Δήμου και από που έρχονται, να μας πείτε, άμα γνωρίζετε, κύριε Δήμαρχε. Επίσης, αν γνωρίζετε που ακριβώς θα χρησιμοποιηθούν τα χρήματα, το χρονικό όριο, πότε θα επιστραφούν και μία ερώτηση, αν θέλετε να απαντήσετε, αν ήταν άλλη Κυβέρνηση, ή αν ήσασταν εσείς αντιπολίτευση, ποια θα ήταν η στάση σας.

ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΗΣ: Δύο ερωτήσεις θέλω να κάνω. Η μία ερώτηση είναι ότι προφανώς, αλλά να το διευκρινίσουμε, δεν κάνουμε συζήτηση για να πάρουμε απόφαση. Υπάρχει Νόμος. Συζήτηση κάνουμε. Προφανές αλλά να το διευκρινίσουμε. Ακριβώς έτσι, κουβέντα κάνουμε λοιπόν.

Και δεύτερη ερώτηση ήθελα να κάνω, να συμπληρώσω αυτά που είπαν οι Συνάδελφοι νωρίτερα. Εμείς, ο Δήμος τα έχει καταθέσει ήδη ή θα τα καταθέσει; Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η κυρία Σταματέλλου.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Καλύφθηκα σε δύο. Σε ό,τι αφορά το ύψος των διαθέσιμων και αν έχουν κατατεθεί ή όχι μέχρι τώρα. Τι εννοείτε, ότι δεν παίρνουμε απόφαση; Δηλαδή αποκλείεται το Δημοτικό Συμβούλιο να πάρει αρνητική απόφαση και να αρνηθεί να δώσει στην Τράπεζα της Ελλάδας τα αποθεματικά του Δήμου; Άρα η συζήτηση θα καταλήξει σε απόφαση. Υπάρχει εισήγηση που προτείνει να δεχθούμε και να προχωρήσουμε κανονικά. Γιατί αποκλείεται να την απορρίψει το Δημοτικό Συμβούλιο την απόφαση;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Προφανώς, είναι αυτονόητο. Τα αυτονόητα να λέμε;

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Μα τώρα είπατε ότι κάνουμε συζήτηση. Τώρα μόλις

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριο όργανο είναι το Δημοτικό Συμβούλιο και μπορεί να πάρει όποια απόφαση θέλει. Δεν μπορεί να του αφαιρέσει κανένας το δικαίωμα. Λοιπόν, άλλες ερωτήσεις;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Από τα διαθέσιμα του Δήμου Λευκάδας, προορίζονταν για κάποια συγκεκριμένα έργα και δράσεις του Δήμου; Μην έρθει το Παρατηρητήριο και μετά αντιμετωπίσουμε και τον κίνδυνο του καταλογισμού. Αν ναι, ποια έργα και τι θα γίνει με τώρα με την περίπτωση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Και θέλω λίγο μία διευκρίνιση, κύριε Δήμαρχε, σε αυτό που είπαν και κάποιοι προηγούμενοι, δηλαδή να το διευκρινίσετε λίγο. Δηλαδή μετά από τη συζήτηση

που θα γίνει, θα υπάρξει συγκεκριμένη απόφαση που θα δεσμεύει και την Ταμειακή Υπηρεσία του Δήμου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κύριος Καββαδάς.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Είπαν, κάποιος ρώτησε για τα ταμειακά διαθέσιμα. Εκτός από τα ταμειακά διαθέσιμα, πόσα είναι τα ανταποδοτικά, τι ποσό είναι και πόσα χρήματα υπάρχουν στις εμπορικές Τράπεζες, ή στην Εμπορική Τράπεζα εδώ στην Λευκάδα. Πόσα χρήματα έχουμε συνολικά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλη ερώτηση υπάρχει; Όχι. Άλλες ερωτήσεις δεν υπάρχουν. Απαντήσεις. Ο κύριος Δήμαρχος να απαντήσει.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Καταρχήν μερικά πράγματα δεν αναφέρονταν στην εισήγηση για οικονομία του χρόνου. Για παράδειγμα, η πράξη νομοθετικού περιεχομένου και υπάρχει δέσμευση του Πρωθυπουργού επ' αυτού μετά τη συνάντηση με την ΚΕΔΕ, ότι οι διευκρινίσεις που δόθηκαν, θα ρυθμιστούν νομοθετικά, γιατί ενδεχομένως να μην την ξέρετε όλοι την πράξη. Αναφέρομαι και στους πολίτες, όχι στους Δημοτικούς Συμβούλους, είμαι βέβαιος ότι όλοι την γνωρίζετε.

Υπάρχουν τα εξής στοιχεία. Πρώτον, ότι ο Δήμος δεν θα καταθέσει όλα τα ταμειακά του διαθέσιμα. Θα κρατήσει το 15% των ταμειακών διαθεσίμων. Πρώτο αυτό.

Δεύτερον. Θα μπορεί όποτε θέλει με αίτηση του, να παίρνει το 10% αυτών των διαθεσίμων. Να το πω με ένα παράδειγμα. Αν υποθέσουμε ότι είναι 2 εκατομμύρια τα ταμειακά διαθέσιμα, το 15% που μένει πριν κατατεθούν, και δεν είναι ζήτημα αν τα καταθέσεις εσύ, είναι με βάση το Νόμο, τα παίρνουν μόνοι τους, πώς να το πούμε. Ανεξάρτητα εννοώ από τις αποφάσεις μας. Με την έννοια ότι είναι ψηφισμένο. Μπορούμε να παίρνουμε το 10%, που σημαίνει 200.000€, αν υποθέσουμε ότι είναι 2 εκατομμύρια τα διαθέσιμα, να τα παίρνει αμέσως. Επίσης, όταν χρειάζεται ποσοστό πάνω από 20%, παίρνει τα χρήματα σε λίγες μέρες. Μάλιστα αναφέρθηκε ως χαρακτηριστικό παράδειγμα η ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, πάνω από 10, 15, 20 κλπ. τα παίρνει μέσα σε πολύ λίγες μέρες. Για παράδειγμα, εκταμίευσε από την Τράπεζα της Ελλάδας η ΜΕΤΡΟ 150 εκατομμύρια Ευρώ.

Στις ερωτήσεις τώρα. Αυτά τα έδωσα ως διευκρίνιση. Δεν απάντησα στις ερωτήσεις. Ως μερικά επιπλέον στοιχεία, για να είναι ενήμεροι οι πολίτες.

Το πρώτο που θέλω να πω και ουσιαστικά αποτελεί απάντηση στις περισσότερες από τις ερωτήσεις, είναι ότι το στοιχείο, και το λέει με σαφήνεια και η εισήγηση, αλλά να το ξεκαθαρίσουμε, αποτελεί μεταφορά. Δεν αποτελεί δέσμευση. Δεν τα δεσμεύει, ούτε κουρεύονται. Μεταφορά διαθεσίμων γίνεται. Είναι διαφορετικό πράγμα και πρέπει να είμαστε όλοι πολύ προσεκτικοί, αν και δεν μπορώ να κάνουμε όλοι τώρα τους ειδικούς, γιατί δεν ξέρουμε κιόλας, γιατί είναι και πολύ εξειδικευμένα ζητήματα, θέλει πολύ μεγάλη προσοχή αυτό που είπα. Είναι άλλο πράγμα η μεταφορά, άλλο η δέσμευση.

Στις ερωτήσεις τώρα. Πόσα είναι τα διαθέσιμα. Αυτή τη στιγμή, κάναμε μία σύσκεψη με την Υπηρεσία, σύμφωνα με τα στοιχεία που μου έχουν δώσει, τα διαθέσιμα είναι περίπου, χοντρά το λέω το νούμερο, μην έρθει κανένας αύριο και μου πει, έπεςες 100.000€ έξω, είναι γύρω στα 4 εκατομμύρια Ευρώ. Έχω ζητήσει από την Υπηρεσία, γιατί μετά προέκυψε και το ζήτημα με τα ανταποδοτικά που ξεχωρίζονταν κλπ., να ψάξει και να φέρει αναλυτικά στοιχεία, να φέρει αναλυτικά στοιχεία δηλαδή πόσα είναι τα ανταποδοτικά χωριστά. Με ακρίβεια φυσικά.

Μπήκε μια ερώτηση που θα χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα. Προφανώς η ερώτηση απευθύνεται στον Πρωθυπουργό, στον Υπουργό Οικονομικών, όχι στον Δήμαρχο Λευκάδας. Προφανώς, υποθέτω. Άρα μπορεί αυτή γίνει εκεί. Εγώ θα απαντήσω που θα χρησιμοποιηθούν; Εγώ και εμείς όλοι μας, τι οφείλουμε να κάνουμε; Οφείλουμε να δούμε, τι λέει ο Νόμος, πως η Αυτοδιοίκηση θα εξασφαλίσουμε όσο καλύτερα μπορούμε τα προικιά μας, να το πω έτσι, αυτό μας ενδιαφέρει. Τώρα, το που θα χρησιμοποιηθούν, νομίζω προβλέπεται από την πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Για περισσότερες διευκρινίσεις στον Πρωθυπουργό.

Πότε θα επιστραφούν. Υπάρχει δέσμευση του Πρωθυπουργού στην Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων στη συνάντηση που έγινε με την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων, ότι θα είναι πολύ λιγότερη αυτή η διαδικασία. Και προφανέστατα, γιατί δεν χρειάζεται να είναι κανένας και ιδιαίτερα ειδικός, αφορά το ζήτημα της διαπραγμάτευσης. Προφανώς αφορά την περίοδο της διαπραγμάτευσης.

Αν υπήρχε άλλη Κυβέρνηση. Ακούστε κύριε Γληγόρη. Την κατάλαβα πολύ καλά την ερώτηση. Θέλω να ακούσεις όμως κι εσύ την απάντηση. Πριν και πέρα απ' όλα, βάζουμε την πατρίδα μας. Και να λείψουν τα χαμόγελα από ορισμένους. Τα κακεντρεχή, εννοώ και όχι τα καλοπροαίρετα. Εάν η πατρίδα μας κινδυνεύει, και το είπα και στην εισήγηση, γιατί είναι στοιχείο της εισήγησης, και εγώ διαπραγματεύομαι να την σώσω και όχι να την εκποιήσω, θα προστατεύσω την πατρίδα μου.

Ανταποδοτικά. Μπήκε ένα ερώτημα, αν επειδή για τα ανταποδοτικά παίρναμε και από αλλού κλπ. , και αν υπάρχει σχέση με αυτό το πρόβλημα. Θανάση, νομίζω εσύ το ρώτησες. Νομίζω ότι απάντησα στην πρώτη ερώτηση. Μα νομίζω ότι απάντησα Θανάση μου. Ήμουν σαφέστατος. Είπα, το σύνολο των διαθεσίμων είναι αυτό που είπα, τα 4 περίπου εκατομμύρια και είπα ότι έδωσα εντολή στην Υπηρεσία, γιατί μετά προέκυψε η ανταποδοτικότητα να ξεχωρίσει, γιατί στην αρχή φαινόταν ότι είναι το σύνολο των διαθεσίμων και δεν μπήκαμε σε αυτή τη λογική και περιμένουμε από την Υπηρεσία να μας δώσει τα ακριβή νούμερα και στοιχεία. Και το νούμερο που είπα ως προς το 4, είναι χοντρό.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Τα ανταποδοτικά τα λένε εδώ και μία εβδομάδα. Εμείς όμως σήμερα για να συζητήσουμε, έπρεπε να είχαμε μία σαφή εικόνα. Δηλαδή να ξέρουμε πόσα χρήματα θα δώσουμε. Δύο εκατομμύρια; Τρία εκατομμύρια; Ένα;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Θα το πεις στην ομιλία σου το σχόλιο. Θα το κάνεις στην ομιλία σου το σχόλιο.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Μία ερώτηση. Θα κάνω μία ερώτηση.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Βρε Θανάση μου την έκανες. Σου έδωσα μία απάντηση, μπορεί να μη σε ικανοποιεί, ό,τι θέλεις να πεις, θα το πεις στην ομιλία σου. Αυτό σου λέω. Δεν ξέρω, ζήτα την άδεια από τον Πρόεδρο να κάνεις και άλλες.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Πόσα χρήματα υπολογίζετε εσείς;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Δεν υπολογίζω τίποτα. Θέλω τα στοιχεία της Υπηρεσίας. Τα έχω ζητήσει από την Υπηρεσία τα ανταποδοτικά. Το Σαββατοκύριακο θυμίζω,

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Να σας πω εγώ πόσα είναι;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να μη μου πείτε

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ένα εκατομμύριο είναι, σας λέω εγώ, αφού δεν ξέρετε εσείς.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να μη μου πείτε, και αφήστε τι ξέρω και τι δεν ξέρω κύριε Καββαδά. Διότι η συνάντηση με το Προεδρείο της ΚΕΔΕ, σήμερα έχουμε Τετάρτη νομίζω, για όσους το ξεχνάνε και θεωρούν ότι είναι η επόμενη Τετάρτη. Η συνάντηση έγινε το Σάββατο, σας θυμίζω. Και εγώ κάλεσα την Υπηρεσία την Δευτέρα, για να μου δώσει τα στοιχεία και της είπα να μου τα βρει. Και μου είπε ότι θα μου απαντήσει και θα μου τα φέρει. Αν η Υπηρεσία, αφήστε κύριε Καββαδά σας παρακαλώ.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Εγώ τα πήρα σε ένα λεπτό, Δήμαρχε. Σε ένα λεπτό τα πήρα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Καλά κάνατε. Καλά κάνατε και τα πήρατε σε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Καββαδά, στην ομιλία σας μπορείτε να τα σχολιάσετε. Σε παρακαλώ.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Θα είχες διαφορετική άποψη εάν το ποσό θα ήταν διαφορετικό;

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Και βέβαια.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εντάξει, να το πεις στην ομιλία σου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να ολοκληρωθούν οι απαντήσεις.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εάν προοριζότανε για κάποια έργα τα διαθέσιμα. Τα διαθέσιμα που έχουμε, είναι για να πληρώνουμε διάφορα. Ξέρετε ποια είναι τα διάφορα. Μην τα αναλύσω. Κύριε Πρόεδρε, κοιτάξτε τώρα, δηλαδή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όταν πετιέται κανείς και σχολιάζει, δεν μπορώ εγώ να τον

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ναι, αλλά θα αναγκαστώ μετά να κάνω κι εγώ σχόλιο και δεν οδηγεί πουθενά αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το έχουμε πει και άλλες φορές. Όλοι να είμαστε συγκρατημένοι για να μπορεί να προχωρήσει η διαδικασία. Λοιπόν, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εμείς θεωρούμε με την ταμειακή ροή που υπάρχει και με την εμπειρία που έχουμε, με βάση την διάταξη του Νόμου, που λέει, το 15% μένει και το 10% το παίρνεις όποτε θέλεις, ότι μπορούμε να ανταποκριθούμε και με το παραπάνω. Ως προς τη ροή είπα, των πληρωμών. Γιατί έχουμε μία εμπειρία ως προς την ροή των πληρωμών μέσα από την Υπηρεσία

Εάν θα υπάρχει απόφαση, νομίζω το απάντησα. Φυσικά είναι όλα σε Τράπεζες τα χρήματα. Είναι προφανές. Σε Τράπεζες είναι. Το σύνολο των χρημάτων είναι σε Τράπεζες. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποια άλλη ερώτηση, εκτός αν μου διέφυγε καμιά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εντάξει. Λοιπόν, προχωράμε σε ομιλίες. Ο κύριος Μαργέλης έχει τον λόγο.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: εκτός μικροφώνου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα μιλήσετε τώρα; Θα μιλήσετε στη συνέχεια; Ωραία, να μιλήσετε τώρα. Συγγνώμη κύριε Μαργέλη. Να μας ενημερώσει.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Συγγνώμη κύριε Πρόεδρε. Έχομε κι ένα κείμενο από το Σωματείο, πριν ξεκινήσουμε εμείς τις ομιλίες μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, να μιλήσει ο κύριος Γρηγόρης για να ενημερώσει, και στη συνέχεια θα διαβάσουμε το κείμενο του Σωματείου. Κύριε Γρηγόρη, περίπου πόση ώρα θα μιλήσετε;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Περίπου 3 λεπτά, μερικές διευκρινίσεις, οι οποίες πιστεύω θα διευκολύνουν ολο το Δημοτικό Συμβούλιο και κύριε Πρόεδρε, Γρ. Τέλος πάντων, αστειεύομαι.

Καταρχάς το θέμα αυτό με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, σηκώθηκε πολύ από την αντιπολίτευση, για καθαρά αντιπολιτευτικούς λόγους. Με την πρώτη κατηγορία ότι νομοθετούμε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου.

Η πράξη αυτή νομοθετικού περιεχομένου ήρθε στη Βουλή, λόγω του κατεπείγοντος, γιατί έπρεπε να έχει παρθεί η απόφαση ενόψει των συζητήσεων που γίνονται. Και δεν υπήρχε τις αμέσως επόμενες ημέρες νομοσχέδιο, ώστε να μπει σαν τροπολογία. Και απόδειξη ότι η λογική η δική μας, της Κυβέρνησης, όσον αφορά τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, γιατί είναι η δεύτερη, ήταν ότι ήρθε στην Βουλή, εκδόθηκε μάλλον στις 20 του Απριλίου και στις 24 επικυρώθηκε. Μέσα σε 4 μέρες. Δηλαδή στο επόμενο νομοσχέδιο, επικυρώθηκε. Και το λέμε αυτό σε αντιδιαστολή με ένα απλό παράδειγμα και κυτπητό, σε σχέση με το χθεσινό νομοσχέδιο για την ΕΡΤ. Που είχε βγει απόφαση, η πράξη νομοθετικού περιεχομένου για να κλείσει η ΕΡΤ για ύψιστο εθνικό σκοπό, να κλείσει εκείνη τη στιγμή, δεν προλαβαίνανε να βγάλουν νομοσχέδιο, πέρασαν 4 μήνες που ήταν το απώτατο συνταγματικό όριο να έρθει σε επικύρωση στην Βουλή, και δεν ήρθε ποτέ. Δηλαδή, είχε τις έννομες συνέπειες το κλείσιμο της ΕΡΤ, αλλά δεν νομιμοποιήθηκε ποτέ αυτό το πράγμα. Τέλος πάντων, αυτό έληξε.

Το θέμα είναι περισσότερο πρακτικό, με την έννοια ότι είναι ουσιαστικά μία μεταφορά χρημάτων μεταξύ χρημάτων που δίνει η Κεντρική Κυβέρνηση στους Δήμους και ξαναγυρίζουν προς την Κεντρική Κυβέρνηση. Λοιπόν, πρόκειται, να τα λέμε ευθέως, πρόκειται για μία μορφή εσωτερικού δανεισμού. Αυτό αφορά για μία διάρκεια 2 μηνών, κύριε Δήμαρχε, κατά βεβαίωση των Υπουργών και του κυρίου Πρωθυπουργού. Δύο μήνες θα κρατήσει αυτό. Η έκδοση αυτή των Repos είναι δυναμική. Μπορεί να μη χρειαστεί ποτέ να εκδοθούν αυτά τα Repos. Ουσιαστικά, όπως καταλαβαίνετε, είναι ένα μαξιλάρι κι ένα διαπραγματευτικό όπλο στην διαπραγμάτευση, ότι αν μας στριμώξετε πολύ, έχουμε ταμειακά διαθέσιμα να τα χρησιμοποιήσουμε. Γιατί αυτοί ήταν

αποφασισμένοι, ενόψει τέλος του μήνα και κάποιων υποχρεώσεων με κάποιες δόσεις προς τα έξω, να σφίξουν περισσότερο τα λουριά, να φθάσουμε στο σημείο αυτό που θέλανε, να μην έχουμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις. Τελικά, μέχρι στιγμής δεν έχουν χρησιμοποιηθεί. Και το πιο πιθανό είναι να μη χρησιμοποιηθούν. Ουσιαστικά να αποτελέσουν ένα διαπραγματευτικό όπλο αυτά τα λεφτά.

Δεύτερον. Και μία μικρή διόρθωση. Δεν παρακρατούν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης το 15%. Θα παρακρατήσουν όσο ποσό κρίνουν ότι θα χρειαστούν στις επόμενες 15 μέρες για τις λειτουργικές τους ανάγκες και το υπόλοιπο θα το καταθέσουν στην Τράπεζα της Ελλάδας, με 2,6% επιτόκιο σε σχέση με το 1%. Αυτά που θα κατατεθούν, μπορούν ανά πάσα στιγμή να ζητήσει το 10% κάθε Οργανισμός ο οποίος έχει καταθέσει και να το πάρει αμέσως. Και αν χρειαστεί πάνω από 10% σε λίγες μέρες και είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα που είπε ο κύριος Δήμαρχος, με την ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, η οποία πριν από 8 μέρες κατέθεσε 450 εκατομμύρια και σε 2 μέρες πήγε και σήκωσε 150 εκατομμύρια.

Τα Repos αυτά θα είναι βραχυπρόθεσμα, από 2 έως 15 μέρες η έκδοσή τους, άρα δεν κινδυνεύουν σε τίποτα τα λεφτά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εξαιρούνται τα ανταποδοτικά τέλη, όπως εξαιρούνται και τα Νοσοκομεία και εξαιρούνται και τα ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα.

Όσον αφορά ένα άλλο σπεκουλάρισμα που πήγε να γίνει με τα Ασφαλιστικά Ταμεία, η συμμετοχή τους είναι δυνητική. Είναι σαφέστατο στο Νόμο, ότι είναι δυνητική. Και μάλιστα φέρνουμε ως χαρακτηριστικό παράδειγμα, ότι εδώ και 3 χρόνια το ΙΚΑ, από τις προηγούμενες Κυβερνήσεις, καταθέτει τα λεφτά στην Τράπεζα της Ελλάδας με τις ίδιες διαδικασίες

Εχθές ήρθε, για να κλείσω, και μία τροπολογία, γιατί είχε έρθει από την προηγούμενη ημέρα όταν ψηφιζότανε το νομοσχέδιο, αλλά δεν δέχθηκε για τυπικούς λόγους η αντιπολίτευση. Ποια είναι; Ότι στην περίπτωση αυτή που είπε ο κύριος Δήμαρχος, αν έχει καταθέσει κάπου με μεγαλύτερο επιτόκιο, ήρθε η τροπολογία εχθές, ψηφίστηκε στο Νόμο για την ΕΡΤ, με την οποία θα αποζημιωθεί την διαφορά, οποιοσδήποτε Οργανισμός χάσει από αυτήν την ιστορία. Τα δε λεφτά, τα οποία δεν θα καταθέσει από τα διαθέσιμα, δηλαδή αυτό που είπαμε, ότι θα προγραμματίσει για τις επόμενες 15 μέρες τις χρηματικές του ανάγκες ο κάθε Οργανισμός, αυτά μπορεί να τα καταθέσει σε οποιαδήποτε Τράπεζα. Δεν είναι υποχρεωτικό να τα πάει στην Τράπεζα της Ελλάδας. Επομένως δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας, είναι καθαρά τεχνικό το θέμα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Γρηγόρη. Να διαβαστεί το κείμενο του Σωματείου. Σας παρακαλώ να έρθει κάποιος στο μικρόφωνο να το διαβάσει και στη συνέχεια να αρχίσουν οι ομιλίες.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία ερώτηση στον Βουλευτή μπορώ να κάνω; Πάνω σε αυτό που είπε. Από τη στιγμή που δεν έχουμε ταμειακά διαθέσιμα, πως θα δώσουνε 2,5% επιτόκιο;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Η Τράπεζα τη Ελλάδος; Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν υπάγεται στο Ελληνικό κράτος. Είναι αυτόνομος Οργανισμός. Υπάγεται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Κάτσε μισό λεπτό. Τι εννοείς ποιος θα το βρει; Ποιος δεν έχει ταμειακά διαθέσιμα; Γίνε λίγο πιο σαφής. Γιατί τα μεταφέρουμε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας παρακαλώ, μη γίνει τώρα διάλογος για αυτό το θέμα. Δεν θα το απαντήσει Ο Βουλευτής εδώ πέρα. Ο Βουλευτής να πάει στο Κοινοβούλιο να το απαντήσει. Βγέστε έξω να το συζητήσετε. Σας παρακαλώ.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Εξήγησα, ότι για να υπάρχει αυτό το απόθεμα, να υπάρχει αυτό το μαξιλάρι, ένα διαπραγματευτικό όπλο, ώστε να μη βρεθούμε στην ανάγκη, που απ' ό,τι φαίνεται, δεν θα βρεθούμε,

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Γρηγόρη, σε παρακαλώ, δεν υπάρχει λόγος τώρα να δώσεις απαντήσεις. Λοιπόν, να διαβαστεί το κείμενο του Σωματείου και να προχωρήσουμε στις ομιλίες.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Καλησπέρα σας. Προκαταβολικά να ενημερώσω, ότι η Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου απουσιάζει για οικογενειακούς λόγους. Καταθέσαμε και εγγράφως και έχουμε να πούμε τα εξής. Τις απόψεις μας.

Αιφνιδιαστικά, χωρίς προηγούμενο διάλογο, χωρίς ενημέρωση, ως κεραυνός εν αιθρία, με την διαδικασία της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, η Κυβέρνηση προβαίνει στην δέσμευση όλων των ταμειακών διαθεσίμων, εκτός των άλλων φορέων, και των ΟΤΑ, στην Τράπεζα της Ελλάδας, με εξαίρεση τα κεφάλαια που απαιτούνται για την κάλυψη των ταμειακών αναγκών του επόμενου δεκαπενθημέρου, καθώς και τα κεφάλαια που έχουν κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, βάζοντας στο στόχαστρο για άλλη μία φορά τους Δήμους, που καλούνται και πάλι να πληρώσουν το μάρμαρο.

Η πράξη νομοθετικού περιεχομένου πλήττει ήδη συνταγματικά κατοχυρωμένη ανεξαρτησία του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και ουσιαστικά ακυρώνει τον ρόλο της. Την ίδια στιγμή που οι Δήμοι βρίσκονται σε ασφυκτικό οικονομικό κλοιό, με την χρηματοδότηση να έχει υποστεί περικοπές ως και το 60% με τις ελλείψεις σε υλικοτεχνικές υποδομές και σε προσωπικό να είναι τεράστιες. Με αποτέλεσμα η λειτουργία των Δήμων να βρίσκεται ένα βήμα πριν την πλήρη απορρύθμιση της.

Το περιεχόμενο της ίδιας πράξης νομοθετικού περιεχομένου καταμαρτυρεί τα προαναφερθέντα, αφού δεν τίθεται αποκλειστική προθεσμία εφαρμογής της, δεν καθορίζεται το χρονικό όριο επιστροφής των ποσών, δεν υπάρχει ρητή αναφορά για την διασφάλιση των ποσών, δεν αναφέρεται ποια έκταση και κατεπείγουσα ανάγκη εξυπηρετεί και συνεπώς ποιος ο σκοπός της δέσμευσης των χρημάτων, δηλαδή δεν δεσμεύεται για το που θα διατεθούν τα χρήματα. Αντίθετα, τίθεται αναδρομική ισχύς από 17-3-2015. Εύλογα γεννάται προβληματισμός, πως μία έκτακτη κατάσταση, για την οποία εκδίδεται πράξη νομοθετικού περιεχομένου, μπορεί να συντρέχει σε παρελθόντα χρόνο. Την ίδια στιγμή η πολιτική ηγεσία της χώρας καλεί τους Δημάρχους να εφαρμόσουν την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, να διαθέσουν τα αποθεματικά των Δήμων, συνεισφέροντας στην διάσωση της χώρας, επικαλούμενη τον πατριωτισμό τους, υποσημειώνοντας παράλληλα πως η μη εφαρμογή της πράξης νομοθετικού περιεχομένου αποτελεί παράβαση καθήκοντος.

Ξεκαθαρίζουμε προς κάθε κατεύθυνση, πως η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί και δεν θα σηκώσει άλλα βάρη. Οι Δήμοι πλήρωσαν με το παραπάνω το μερίδιο τους, τον λογαριασμό για την εξυγίανση της χώρας. Μέχρι σήμερα τα δημοσιονομικά πλεονάσματα της χώρας στηρίχθηκαν στα πλεονάσματα των Δήμων και όχι στα ελλείμματα που συνεχίζει να παράγει η Κεντρική Κυβέρνηση.

Η δέσμευση των ταμειακών διαθεσίμων των Δήμων αποτελεί ένα πλήγμα στον ήδη τραυματισμένο θεσμό και προμηνύει την αρχή του τέλους του. Αντίθετα αποτελεί πατριωτικό καθήκον της Κυβέρνησης να απαλλάξει τον λαό από τα ασφυκτικά μνημονιακά βάρη, αναζητώντας τις ευθύνες σε εκείνους που δημιούργησαν την κρίση και σε εκείνους που ωφελήθηκαν από αυτήν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου Εργαζομένων, Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης Νομού Λευκάδας, δηλώνει πως, 1) είμαστε αντίθετοι με τις θέσεις της ΚΕΔΕ, που ενώ γνωρίζει τα προβλήματα των Δήμων, αντί να διεκδικήσει την αύξηση της χρηματοδότησης και την πρόσληψη προσωπικού, μιλάει για διαλόγους εκ των υστέρων και εθνικά συμφέροντα. Οι εκ των υστέρων προφορικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης προς την ΚΕΔΕ, δεν αποτελούν εχέγγυο που μπορεί να πείσει τους εργαζόμενους. 2) χωρίς να είναι τίποτα σαφές, σίγουρο και εγγυημένο, είμαστε δικαιολογημένα καχύποπτοι λόγω της εμπειρίας του παρελθόντος, και αντίθετοι με την δέσμευση χρημάτων που ανήκουν στους συμπολίτες μας και στους εργαζόμενους. 3) καταγγέλλουμε τον τρόπο με τον οποίο, χωρίς καμία ενημέρωση, προηγούμενο διάλογο, τόσο με τους εκπροσώπους της Αυτοδιοίκησης, όσο και με τους εργαζόμενους σε αυτήν, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου καταργείται η οικονομική αυτοτέλεια και το αυτοδιοίκητο των Δήμων.

Καλούμε την Δημοτική Αρχή να μην καταθέσει ούτε ένα Ευρώ από τα χρήματα του Δήμου στη Τράπεζα της Ελλάδος, ώστε να αποτραπεί στην πράξη η εφαρμογή της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Καλούμε επίσης το Δημοτικό Συμβούλιο να στηρίξει τις θέσεις μας με απόφαση του, προκειμένου να μην εφαρμοστεί στην πράξη η πράξη νομοθετικού περιεχομένου και να μην κατατεθεί ούτε ένα Ευρώ από τα χρήματα του Δήμου μας. Ευχαριστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σε ευχαριστούμε. Λοιπόν, ξεκινάμε με ομιλίες. Ο κύριος Μαργέλης έχει τον λόγο.

ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ. Καταρχήν μου κάνει εντύπωση γιατί το κουβεντιάζουμε στο Δημοτικό Συμβούλιο, αφού δεν υπάρχει εισήγηση που να λέει, ναι, να τα δώσουμε τα λεφτά,

ή όχι, να μη τα δώσουμε τα λεφτά. Και σωστά, προφανώς είναι Νόμος, τον οποίο οφείλουμε να τηρήσουμε, δεν μας πέφτει και λόγος άλλωστε.

Εν πάση περιπτώσει, θα κάνω ορισμένα σχόλια. Είναι εντυπωσιακό αλήθεια, με τι υποκρισία αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα. Τα κρίσιμα προβλήματα που έχει η χώρα μας. Με τι υποκρισία. Με τι ευκολία το άσπρο το κάνουμε μαύρο. Με τι ευκολία εκείνο που λέγαμε χθες καταστροφή, σήμερα το λέμε υποχρέωση, ευθύνη, χρέος προς την Πολιτεία. Με τι ευκολία χθες, τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου τις λέγαμε δικτατορία, τις λέγαμε χούντα, τις λέγαμε κατάργηση του Συντάγματος. Σήμερα λέμε, είναι μία ανάγκη, ιστορίες και όλα αυτά τα ζητήματα. Είναι εντυπωσιακά λοιπόν όλα αυτά τα πράγματα, πραγματικά. Και είναι πάρα πολύ εύκολο κάποιος να βρεθεί σε αυτήν τη λογική της καταγγελίας, του αφορισμού, της ακύρωσης. Φταίνε όλοι οι άλλοι, δεν φταίμε εμείς σε τίποτα.

Ακούστε να δείτε. Εγώ προσωπικά, και εμείς νομίζω, έχουμε μία πορεία και θεωρώ ότι μας διακρίνει η κατάθεση ευθύνης κάθε φορά στο πρόβλημα που έχει η χώρα. Η χώρα λοιπόν πράγματι έχει τεράστιο πρόβλημα. Υπάρχει μία τεράστια κρίση στη χώρα, υπάρχει τεράστια οικονομική κρίση και όχι μόνο, που έχουμε χρέος όλοι να συνεισφέρουμε, να καταθέσουμε το μερίδιο της ευθύνης μας, χωρίς εύκολες καταγγελίες και αφορισμούς και εύκολες κουβέντες, τα οποία είναι ανέξοδα όλα αυτά, δεν παράγουν κανένα αποτέλεσμα, προκειμένου πραγματικά να δούμε πως στα πλαίσια μίας εθνικής συνεννόησης, διότι κανένα Κόμμα, κύριοι και κύριες ΣΥναδέλφισσες, δεν μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση, αν δεν υπάρχει μία στοιχειώδης εθνική συναίνεση και δεν υπάρχει ένα εθνικό σχέδιο το οποίο παράλληλα σε όλα αυτά τα μέτρα που μας επιβάλλουν, θα μπορέσει να συμβάλει στο να βγει πραγματικά η χώρα από την κρίση. Άλλωστε υπάρχουν και άλλες χώρες που βρεθήκανε σε κρίση. Όχι τώρα, Πορτογαλία, Ιρλανδία κλπ. εκατοντάδες χώρες τις τελευταίες δεκαετίες έχουν βρεθεί σε κρίση και χρεοκοπία, έχουν πάει στο ΔΝΤ. Δεν παρέδωσαν όμως τα όπλα, δεν παραιτήθηκαν, συνεννοήθηκαν, βρήκαν τις λύσεις, ξεπεράσανε τα προβλήματα τους.

Για αυτό λοιπόν εμείς λέμε, ότι δεν καταγγέλλουμε αυτήν την πράξη, δεν καταγγέλλουμε αυτήν την απόφαση της Κυβέρνησης, να πάρει τα λεφτά των Δήμων και των Οργανισμών, προκειμένου να συνδράμει στο συνολικότερο πρόβλημα της χώρας. Θα ήταν εύκολο να το κάνουμε, να καταγγέλλουμε. Αλλά η καταγγελία εδώ δεν οδηγεί πουθενά, οδηγεί σε αδιέξοδα. Αντίθετα, η ευθύνη μας οδηγεί να πούμε, ότι ήταν μία ανάγκη πραγματικά, παρά το γεγονός ότι έχουμε ερωτήματα και αμφισβητήσεις και προβληματισμούς και αμφισβητήσεις όσον αφορά ποιο είναι το σχέδιο της Κυβέρνησης, διότι μετεωρίζεται μεταξύ της συμφωνίας και της ρήξης, πάντα στην βάση να εφαρμόσει το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης και το πρόγραμμα της και αναρωτιέται κανένας, πως με ρήξη θα εφαρμόσει το πρόγραμμα της και θα βρει λεφτά. Εν πάση περιπτώσει, τώρα να μη μεταφέρουμε την πολιτική αντιπαράθεση που γίνεται στο Κοινοβούλιο, να τη μεταφέρουμε στο Δημοτικό Συμβούλιο. Δεν υπάρχει κανένας λόγος. Ίσως είναι μία αφορμή και μία κουβέντα, αν θελήσουμε να την κατανοήσουμε έτσι, να καταλάβουμε ότι πρέπει να συνεννοηθούμε και όλοι να συνεισφέρουμε τις δυνάμεις μας, προκειμένου η χώρα μας, ο τόπος μας αν βγει από το αδιέξοδο. Για αυτό δεν καταγγέλλουμε εμείς αυτήν την πράξη.

Όχι γιατί δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά η Κυβέρνηση. Ή διότι κάνει μία πράξη. Δεν είναι και τίποτα, λέμε. Χαρά στο πράγμα. Είναι και παρά είναι. Είναι έσχατη ενέργεια πραγματικά. Να έρχεται με απόφαση υποχρεωτική και να παίρνει τα διαθέσιμα από όλους τους Οργανισμούς. Και τα παίρνει απ' όλους τους Οργανισμούς. Δεν τα παίρνει μόνο από τους Δήμους, τις Περιφέρειες. Τα παίρνει από Νομικά Πρόσωπα κάθε είδους. Από το Αρσάκειο, παραδείγματος χάρη, παίρνει τα αποθεματικά, λέω. Έχει ξανασυμβεί. Από τα Πανεπιστήμια, από παντού τα παίρνει τα αποθεματικά. Βεβαίως τα παίρνει, όχι γιατί είναι κακή η Κυβέρνηση. Τα παίρνει διότι υπάρχει μία τεράστια ανάγκη και θέλει η Κυβέρνηση να ανταποκριθεί στις βασικές της υποχρεώσεις, στις στοιχειώδεις, τις ελάχιστες υποχρεώσεις, να πληρώσει μισθούς, συντάξεις και όχι μόνο. Να πληρώσει και δανειστές. Και αυτό πρέπει να το πούμε. Γιατί μέχρι προχθές καταγγέλλαμε, ότι όλα τα λεφτά πάει να πληρώνει τους δανειστές. Αλλά και τώρα αυτά τα λεφτά, τα τελευταία, τα ύστατα, και δανειστές θα πρέπει να πληρώσουμε. Διότι η χώρα μέχρι σήμερα έχει πληρώσει, και καλά κάνει, έχει ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, τις διεθνείς υποχρεώσεις. Διότι αν δεν ανταποκριθεί, δεν είναι καλαμπούρι και τι πειράζει αν δεν πληρώσουμε. Πειράζει και παρά πειράζει και όποιος στοιχειωδώς ασχολείται με την διεθνή εμπειρία και ξέρει τι θα πει χρεοκοπία, μπορεί να το αντιληφθεί. Όποιος κάνει καλαμπούρι στο καφενείο βεβαίως, ή όποιος θέλει να χαϊδέυει αφτιά, λέει, και τι πειράζει να μην πληρώσουμε το ΔΝΤ, και τι πειράζει να μην πληρώσουμε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Λέω, πειράζει και παρά πειράζει λοιπόν και θα υπάρχουν τραγικές συνέπειες.

Άρα εμείς δεν καταγγέλλουμε αυτήν την απόφαση. Αν και θα μπορούσε, αγαπητέ φίλε Σταύρο, δεν ξέρω αν έχεις φύγει, θα μπορούσε μία χαρά, διότι αναφέρεται με αναδρομική ισχύ, από τις 17 του Μάρτη, που σημαίνει ότι το πρόβλημα υπήρχε από τότε, να το κάνει με διαδικασία έστω του κατεπείγοντος, να νομοθετήσει στη Βουλή. Αλλά θα κρίνουμε εμείς τώρα πως λειτουργεί η Κοινοβουλευτική διαδικασία; Ας την αφήσουμε έξω και δεν χρειάζεται να γίνουμε, ούτε να καταγγείλουμε, ούτε και να γίνουμε υπερασπιστές, ναι έτσι έπρεπε να γίνει και πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Τελειώνω με μικρά σχόλια. Δώστε μου ένα λεπτό, αν θέλετε, αν έχετε την καλοσύνη. Έτσι όπως διαβάζουμε την εισήγηση, δίνει την εντύπωση, μια χαρά, δεν είναι και τίποτα. Και τόκο μεγαλύτερο θα μας δώσουν. Και δεν μας δεσμεύουν τα αποθεματικά. Μου θυμίζει την ιστορία του Χότζα, ας πούμε, που του είπαν, τα βάλανε όλα μέσα στο δωμάτιο, μετά έβγαινε λίγο, μια χαρά είμαστε τώρα. Δεν μας παίρνουν τα ανταποδοτικά, άρα είμαστε μία χαρά. Όπως λέει, καταλυτική σημασία έχει ότι δεν μας παίρνουν και την μισθοδοσία. Μας αφήνουν να πληρώσουμε την μισθοδοσία των υπαλλήλων. Έλεος δηλαδή, θα έπρεπε να μας πάρουν και την μισθοδοσία; Και επειδή μας αφήνουν την μισθοδοσία, είναι κάτι, το οποίο πρέπει εμείς να το σηκώσουμε σημαία κιάλας;

Λοιπόν, αυτό θεωρώ ότι δεν είναι σοβαρά. Κατά την δική μου άποψη, εν πάση περιπτώσει, όπως έχει, λέει, πληρώσει η Αυτοδιοίκηση όλα αυτά τα χρόνια. Προφανώς πλήρωσε η Αυτοδιοίκηση. Αλλά κυρίες και κύριοι, όταν το 2009 η χώρα για να πληρώσει μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, δημοτική πολιτική, υγεία, πρόνοια, παιδεία κλπ., χρειάστηκε να δανειστεί 26 δις, όχι για να πληρώσει τους κακούς δανειστές, όχι να πληρώσει τόκους, όχι να πληρώσει όλους αυτούς τους τοκογλύφους, για να ζήσουμε. Σήμερα λοιπόν με όλες αυτές τις στερήσεις, όλη τη λιτότητα, όλα αυτά που έχει υποστεί ο κόσμος όλος, σήμερα έχει καταφέρει η χώρα να τα φέρει ίσα βάρκα, ίσα νερά και να μπορεί να ζει και να πληρώνει και υποχρεώσεις, σε δανειστές, επαναλαμβάνω, τους τελευταίους 8 μήνες, χωρίς να παίρνει δανεικά. Είναι δηλαδή τα πράγματα, προφανώς ο κόσμος έχει πληρώσει, αλλά όσον αφορά τον χειρισμό από την πλευρά της Κυβέρνησης, είναι πολύ πιο εύκολο να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της, απ' ό,τι ήταν τα προηγούμενα χρόνια. Και η Αυτοδιοίκηση χρέος είχε να συνεισφέρει. Δεν έκανε χάρη σε κανέναν. Αλίμονο να μη συνεισφέρει η Αυτοδιοίκηση. Δηλαδή τι έπρεπε; Να συνεισφέρουν οι πολίτες, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι καταστηματαρχες, οι έμποροι, όλη αυτή η ελεύθερη αγορά, όλοι να συνεισφέρουν αυτοί, και η Αυτοδιοίκηση να μην συνεισφέρει; Να μην γίνουν περικοπές στην Αυτοδιοίκηση; Σωστά γίνανε περικοπές στην Αυτοδιοίκηση.

Τελειώνοντας λέω λοιπόν το εξής. Ότι αυτό είναι μία πολύ έκτακτη κατάσταση, διότι ξύνουμε τον πάτο του βαρελιού. Και πρέπει όλοι να αναλογιστούμε τι θα γίνει, αν δεν πετύχουμε συμφωνία και δεν πάρουμε δηλαδή τα χρήματα που αναμένουμε, από την επίτευξη της συμφωνίας, την οποία ο καθένας μπορεί να την πει όπως θέλει. Να την πει επώδυνο συμβιβασμό, έντιμο συμβιβασμό, να την πει ό,τι θέλει, πρόγραμμα ανάπτυξης, να το πει όπως θέλει. Τι θα συμβεί; Παρακαλώ. Έχει σημασία πως θα το πει Στάθη μου; Σημασία έχει τι είναι στην ουσία. Όχι πως θα το πει, τι όνομα θα δώσει. Εν πάση περιπτώσει, μη με διακόπτετε σε παρακαλώ πολύ. Γιατί μιλάω και σε χαμηλούς τόνους και χωρίς να καταγγέλλω. Να συνεισφέρω θέλω. Γιατί πιάνεσαι τώρα σε μία τέτοια ιστορία;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Μαργέλη, ολοκλήρωσε.

ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Λέω λοιπόν, αν δεν υπάρχει συμφωνία, τότε προφανώς υπάρχει κίνδυνος για όλα αυτά που καταθέτουμε. Αλλά συμφωνώ, ότι αν η χώρα βουλιάξει και χαθεί, τι να γλιτώσουμε εμείς; Αυτά που θα καταθέσουμε; Δεν θα έχουμε κερδίσει απολύτως τίποτα.

Καταλήγοντας, λέω ότι χρειάζεται όλοι μας με μεγαλύτερη συναίσθηση της ευθύνης, με χαμηλότερους τόνους, χωρίς να λέμε ότι όλοι οι άλλοι ευθύνονται και εμείς δεν ευθυνόμαστε καθόλου, με εθνική συνεννόηση, επαναλαμβάνω, και τη συνεννόηση σε επίπεδο Δήμου και σε επίπεδο τοπικής κοινωνίας, να μπορέσουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να δούμε πως θα βγούμε από την κρίση, γιατί η χώρα μας και μπορεί να βγει από την κρίση και έχει τις δυνατότητες να βγει από την κρίση κι έχει όλες τις προϋποθέσεις να βγει από την κρίση. Είναι στο χέρι μας πραγματικά να συνεννοηθούμε και με συνεννόηση, επαναλαμβάνω εγώ, να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Μαργέλη. Ο κύριος Αραβανής.

ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι το θέμα και η κατάσταση που αντιμετωπίζει η χώρα, δεν προσφέρεται για αντιπαραθέσεις, παρά μόνο για κατανόηση ας πούμε. Και όχι στείρες αρνήσεις.

Θα πω κάποιες παρατηρήσεις καταρχήν σε σχέση με την εισήγηση σας και εν συνεχεία άλλα δύο λόγια. Λέτε, μιλάτε για την αιφνίδια ενέργεια, όπως συνήθως το κάνω. Πάντα σχολιάζω την εισήγηση. Για αιφνίδια ενέργεια. Είναι και αιφνίδια και άκομψη, κατά τη γνώμη μου, ενέργεια. Εδώ κάνω μία παρένθεση και λέω, ότι και σε άλλες χώρες προηγμένες συνηθίζεται αυτή η ιστορία των ΟΤΑ. Αλλά με άλλους, όχι σαν σανίδα σωτηρίας όπως φαίνεται ότι γίνεται εδώ. Έπρεπε φυσικά να υπάρχει έγκαιρα διαβούλευση, εξηγήσεις, και να καταλάβει και ο κόσμος και οι παράγοντες όλοι, και οι Οργανισμοί και οι θεσμοί, οι δικοί μας οι θεσμοί, αν αυτό το πράγμα εξυπηρετεί την πορεία ενός γενικότερου σχεδίου ή είναι μία σπασμωδική ενέργεια της στιγμής και μετά από 15 μέρες δεν ξέρουμε που θα βρεθούμε. Στο σκοτάδι. Αυτή είναι μία παρατήρηση στην εισήγηση.

Μία δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω, και το λέτε και πομπωδώς μάλιστα και το τονίζετε, και είναι ένα επιχείρημα που έχει γίνει σλόγκαν, αν βουλιάξει η χώρα, δεν θα σωθούν οι Δήμοι και οι Περιφέρειες από μόνοι τους. Και εγώ σας λέω, ότι αν βουλιάξουν οι Δήμοι και οι Περιφέρειες, θα βουλιάξει η χώρα. Και αν βουλιάξουν οι άνθρωποι, που σχεδόν βουλιάζουν, δεν θα υπάρχει τίποτα. Δεν θα υπάρχει Ελλάδα.

Άρα αυτό το επιχείρημα είναι λίγο άκομφο. Δεν είναι εύηχο. Εγώ δεν το ακούω καλά, ας πούμε. Εξάλλου, η Κεντρική Κυβέρνηση, ας πούμε, δεν είναι αυτή που καθορίζει, κατά πολύ ελάχιστο βαθμό καθορίζει την ποιότητα ζωής των Δημοτών και των πολιτών. Την ποιότητα ζωής τους την καθορίζουν κυρίως οι Δήμοι. Και οι Περιφέρειες. Συνεπώς και εσείς, γιατί κάπου μιλάτε και για αυτοτέλεια των ΟΤΑ, και εσείς δεν μπορείτε να κυβερνάτε γιατί έτσι είναι, ως Δήμαρχος κυβερνάτε την Λευκάδα, να την κυβερνάτε με το βλέμμα μονίμως στραμμένο στην Κεντρική Κυβέρνηση. Πρέπει λοιπόν και εδώ αναγκαστικά έρχομαι σε ένα που κατάντησε επαναλαμβανόμενη φράση από την παράταξη μας, έρχομαι στην φράση ότι πρέπει να δώσουμε μεγάλη προσοχή στην τοπική ανάπτυξη σε συνδυασμό με αυτοδύναμη πορεία. Και όχι μονίμως να πηγαίνουμε στους Υπουργούς, να εκλιπαρούμε, να ζητάμε, να κάνουμε κλπ. Αυτό δέστε το, εμείς θα το στηρίξουμε σαν παράταξη καθ' όλη την διάρκεια της θητείας και κατά καιρούς, θα σας φέρνουμε και συγκεκριμένες προτάσεις.

Αυτοδύναμη πορεία, τοπική ανάπτυξη.

Μία άλλη παρατήρηση που έχω να κάνω σχετικά με το, νομίζω το είπε και ο κύριος Μαργέλλης ακροθιγώς. Αυτή η τελευταία φράση που λέτε για μετά από 5 χρόνια λιτότητας, μνημονίου και αυτά και εκείνα και τα άλλα, τώρα, σε αυτήν την κρίση, αυτή τη στιγμή που περνάει η χώρα, τι την θέλατε; Δηλαδή δεν είναι ώρα να ρίξουμε ευθύνες. Είναι ώρα να πάρουμε όλοι, όπως λέτε, να βάλουμε πλάτη. Και εγώ προσωπικά δεν στηρίζω τίποτα μνημονιακές πολιτικές, δεν μιλάω από αυτήν την άποψη. Ούτε έχω καμία τέτοια όρεξη. Γιατί στο βάθος της γραφής, υπέστην συνέπειες από αυτές τις πολιτικές.

Και ένα γενικότερο. Νομίζω ότι εμείς, αυτό ξεκινάει εδώ και 30-35 χρόνια, φερθήκαμε άσχημα ως Ευρωπαίοι πολίτες. Δηλαδή, κάναμε γλέντια και κατασπαταλήσαμε λεφτά, άφθονα λεφτά, δισεκατομμύρια, για να κάνουμε έργα, για να φτιάξουμε την Ελλάδα και δεν την φτιάξαμε. Έχουμε κάποιες ευθύνες εδώ. Από την άλλη, η Ευρώπη εξακολουθεί, να το πάρω έτσι, να τιμωρεί την Ελλάδα για αυτούς τους λόγους, χωρίς να σέβεται την ιστορία της, τον πολιτισμό της, και πόσα άλλα εκφράζει μέσα σε αυτήν την ενότητα. Και κυρίως ξέχασε πάνω και πριν απ' όλα, ξέχασε την πολιτική ένωση, όπως την οραματιστήκανε οι ηγέτες αυτοί, και την ξεχάσανε και βάλανε προτεραιότητα την οικονομική ένωση. Ενώ έπρεπε πρώτα να κινηθούν στην πολιτική ένωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Αραβανή, ολοκληρώστε.

ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Ολοκληρώνοντας, θέλω να πω το εξής. Νομίζω ότι η χώρα πρέπει να στηριχτεί σε αυτήν την διαπραγμάτευση, βέβαια και από την πλευρά της η Κυβέρνηση, μερικές φορές κάνει κάποιες φιλότιμες προσπάθειες, αλλά γίνονται κάποια λάθη τραγικά, όπως η 20^η Φεβρουαρίου με την ασάφεια, η οποία τελικά κατέληξε, αντί για δημιουργική ασάφεια, σε κατάρρευση της οποίας συμφωνίας έγινε τότε, και φυσικά δεν έγινε και καμία εκταμίευση.

Είναι θετικό το ότι δεν δίνονται, ότι αυτό το 10% μπορείς να το πάρεις και να το ρευστοποιήσεις. Επίσης, αρνητικό και δεν ξέρω σε ποιο χρόνο ανάγεται αυτό, τα κάμπουσα δις

που μπήκανε στην Ελλάδα, δεν μπήκανε στον παραγωγικό τομέα, αλλά μπήκανε σε κουφάρια, δεν θέλω να ονοματίζω τι, σε γνωστά θεσμικά κουφάρια, χωρίς κανένα ίχνος μοχλού, καμία πτυχή να αναμοχλεύσουν λίγο την πραγματική οικονομία και να παίξουν ρόλο κινητήριο σε ότι αφορά την πραγματική οικονομία.

Τελειώνοντας, φυσικά δεν μπορούμε να πάρουμε θετική θέση σε ό,τι αφορά την εισήγηση. Από την άλλη δεν μπορούμε να έχουμε μία στείρα άρνηση. Συνεπώς, αν γινότανε ψηφοφορία, θα στεκόμασταν κάπου στο παρών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Αραβανή. Προσήλθε η Συνάδελος η κυρία Γεωργία Λώλη. Και παρίσταται, προσήλθε και ο Πρόεδρος της Κοινότητας Βασιλικής, Κώστας Κολουβάς. Η κυρία Σταματέλλου έχει τον λόγο

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Ακούστε να δείτε. Καταρχήν πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα, για αυτά που ακούγονται εδώ μέσα. Πρώτον, δεν είναι γενικά η πατρίδα, και γενικά η χώρα. Δεν μπορείτε να χρησιμοποιείτε τέτοιες έννοιες και να βάζετε τους πάντες κάτω από αυτήν την ταμπέλα. Γιατί ξέρετε πολύ καλά, αν θυμάστε καλά, ότι σε αυτή τη χώρα και σε αυτήν την πατρίδα, όπως και σε κάθε χώρα, δεν είναι όλοι το ίδιο πράγμα. Υπάρχουν τάξεις σε αυτήν την χώρα, όπως και σε κάθε άλλη χώρα, υπάρχουν αυτοί που κάνουν το κουμάντο, και υπάρχουν από κάτω εκατομμύρια εκμεταλλεζόμενοι, καταπιεζόμενοι. Και αυτό είναι αλήθεια, είτε σας αρέσει, είτε όχι. Το πρώτο ζήτημα είναι αυτό.

Και υπάρχουν και στοιχεία, για να μην ξεχνιόμαστε κιόλας, ότι μέσα στην κρίση δεν υποφέρανε όλοι. Και ούτε δίνανε όλοι και ούτε πληρώσανε όλοι. Γιατί υπάρχουν στοιχεία από μία σειρά επιχειρήσεις, μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους, ή μικρότερους, που είχαν αύξηση των κερδών τους, μέσα στην κρίση. Σε όλους τους κλάδους. Και στον κλάδο της υγείας που λέγαμε πριν, παράδειγμα το ΙΑΣΩ, μεγάλο ιδιωτικό Νοσοκομείο της Αθήνας, τον τελευταίο χρόνο 42% αύξηση των κερδών του. Άρα δεν χάσανε γενικά όλοι μέσα στην κρίση.

Η πολιτική που υπήρχε μέχρι χθες, πριν γίνει, πριν τις τελευταίες Εκλογές, ήταν να πληρώνουν τα σπασμένα οι μισθωτοί, οι εργαζόμενοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι άνεργοι και η πολιτική αυτή συνεχίζεται στο ακέραιο, απ' ό,τι βλέπουμε μέχρι τώρα. Και αυτή η εισήγηση που φέρατε και αυτή όλη η συζήτηση που γίνεται μέχρι στιγμής, περί εσωτερικού δανεισμού, όπως το είπε ο κύριος Βουλευτής είναι, αυτό ακριβώς επιβεβαιώνει.

Γιατί είναι σύνηθες, κάθε φορά που ζορίζουν λίγο τα πράγματα, για τους επιχειρηματικούς ομίλους, όχι για τον κόσμο, η κάθε Κυβέρνηση που σε αυτά τα πλαίσια και σε αυτό το σύστημα δική τους Κυβέρνηση είναι, ό,τι πρόσημο και να θέλετε να βάλετε, ό,τι καλή διάθεση και να βλέπετε στα Υπουργεία που συναντιέστε, είναι Κυβέρνηση που εξυπηρετεί τους λίγους. Και το επιβεβαιώνει σε κάθε της βήμα και σε κάθε της κίνηση.

Είναι σύνηθες λοιπόν να απευθύνεται στον πατριωτισμό, γενικά και αόριστα των Ελλήνων, στην εθνική συνεννόηση, στην εθνική ομοψυχία, για να βάλουμε όλοι πλάτη, να βγούμε όλοι μαζί από αυτή την δύσκολη κρίση. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Γιατί στον πατριωτισμό που απευθύνεστε σήμερα και απευθύνεται και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, γίνεται για να δικαιολογήσει ότι βάζει στο χέρι τα διαθέσιμα μίας σειράς Οργανισμών του Δημοσίου. Από τους Δήμους ως και τα Νοσοκομεία. Δεν ισχύει αυτό που είπε ο κύριος Βουλευτής. Είναι και τα Νοσοκομεία. Και υπάρχει και σημερινό παράδειγμα, το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο των Ιωαννίνων, αποφάσισε να δώσει 80.000€ από τα τόσα τέλος πάντων που έχει αποθεματικά. Άρα είναι και αυτοί οι Οργανισμοί μέσα, Πανεπιστήμια κλπ.

Και όσον αφορά τους Οργανισμούς και τα Ταμεία, προφανώς και είναι στο χέρι των Διοικητικών Συμβουλίων τους, αλλά δεν ξεχνάμε και ποιοι διορίζονται στα Διοικητικά Συμβούλια. Δεν είναι και εκπρόσωποι των εργαζομένων αυτοί που κάνουν κουμάντο στους Οργανισμούς. Ο ΟΑΕΔ για παράδειγμα με την Διοίκηση του αποφάσισε πολύ ευχαρίστως να δώσει. Επίδομα ανεργίας δεν δίνει. Στην Κυβέρνηση και στον πατριωτισμό για να σώσει την πατρίδα, σε εισαγωγικά το λέω αυτό, τα δίνει πολύ εύκολα.

Ο ισχυρισμός ότι γίνεται στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης, ένα επιπλέον όπλο κλπ., απέναντι στα προβλήματα της ρευστότητας, δεν νομίζω ότι πρέπει να συγκινήσει κανέναν. Και δεν πρέπει να συγκινήσει κανέναν, γιατί διαφωνούμε με την άποψη, ότι η διαπραγμάτευση γίνεται για το καλό μας. Αυτά που έχουμε δει μέχρι τώρα. Η δημιουργική ασάφεια που γίνεται σιγά-σιγά πολύ σαφής, σαφέστατη, έχει αντιλαϊκά μέτρα. Και πάτε να υπογράψετε τρίτο μνημόνιο. Αυτό δεν μας νοιάζει τι θα κάνετε, δεν περιμένουμε κάτι από την διαπραγμάτευση, άρα δεν μας νοιάζει και να έχετε ένα επιπλέον όπλο και ένα επιπλέον χαρτί. Γιατί δεν διαπραγματεύεστε ούτε πως θα

επιστραφούν τα κλεμμένα στους Δήμους, ούτε πως θα μειωθούν τα ανταποδοτικά, ούτε πως θα αυξηθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, ούτε πως θα κτυπηθεί η ανεργία. Τίποτα από αυτά δεν διαπραγματεύονται. Διαπραγματεύονται, πως θα συνεχίσουν να κερδίζουν αυτοί που κερδίζανε μέχρι χθες. Αυτό είναι το ζήτημα.

Και η τρομοκρατία, να σας προβληματίζει, που στηρίζει και ο κύριος Μαργέλλης αυτήν την άποψη της τρομοκρατίας, ότι αν δεν πληρώσουμε και αν δεν διαγράψουμε το χρέος, και αν έρθουμε σε σύγκρουση και σε ρήξη με την αστική τάξη σήμερα και τους Οργανισμούς της, θα χρεοκοπήσουμε, θα φτωχεύσουμε. Αυτού του είδους η τρομοκρατία μάλλον δεν πρέπει να πιάσει τόπο και δεν πρέπει να την χρησιμοποιείτε κιόλας, γιατί είναι γνωστά διλήμματα που τα καλλιεργούν χρόνια τώρα, για να υπογραφεί κάθε φορά η συμφωνία και να πέσει σαν ώριμο φρούτο, ότι ευτυχώς που υπογράψαμε τρίτο μνημόνιο, αλλιώς θα πηγαίναμε σε χρεοκοπία. Ρωτάτε τι είναι, αν είναι χρεοκοπημένο ή όχι το 1,5 εκατομμύριο ανέργων που υπάρχει αυτή τη στιγμή; Τι άλλη χρεοκοπία να έχουν; Τι άλλη χρεοκοπία να ζητήσει το 33% κάτω από το όριο της φτώχειας; Τι άλλη χρεοκοπία να ζητήσει αυτός ο κόσμος, πέρα από το ότι δεν πρέπει να πιάσει τόπο αυτή η λογική και αυτή η χρεοκοπία.

Θεωρούμε ότι ο εσωτερικός δανεισμός, στον οποίο καταφεύγει η Κυβέρνηση και τον οποίο στηρίζετε σήμερα εσείς, είναι από την αρχή μέχρι το τέλος ταξικός και είναι άλλη μία μορφή λιτότητας. Γιατί αρπάζει τα διαθέσιμα, δεν είναι γενικά και αόριστα του κράτους, που τα βρήκανε τα διαθέσιμα οι Οργανισμοί; Τα Ταμεία, τα Νοσοκομεία. Ο προϋπολογισμός που τα βρίσκει τα έσοδα; Είναι λεφτά του Ελληνικού λαού και δεν πρέπει να φύγει ούτε ένα Ευρώ από τα λεφτά του Ελληνικού λαού για να τα δώσουν στους δανειστές. Γιατί αυτό που θα καταλήξει, είναι οι δανειστές. Είναι δηλώσεις της Κυβέρνησης, ότι θα πληρώσουν στο διηνεκές τις υποχρεώσεις τους. Και εκεί αποσκοπεί η όποια κίνηση γίνεται. Εγκαίρως προς όλους τις υποχρεώσεις τους.

Για αυτό θεωρούμε ότι δεν πρέπει να συμβάλλουμε σε αυτήν την ιστορία. Στους Δήμους, για παράδειγμα, γιατί δεν λέτε ξεκάθαρα τι λεφτά είναι αυτά και που θα πάνε; Είναι έργα που είναι σε εξέλιξη. Είναι κοινωνικές δομές, είναι Υπηρεσίες που εξυπηρετούν οξυμένες λαϊκές ανάγκες. Θέρμανση, σίτιση Παιδικού Σταθμού, Σχολικές Επιτροπές. Τι θα γίνει με αυτούς τους Οργανισμούς; Την 16^η μέρα δηλαδή από το 15/ήμερο που είμαστε εντάξει, τι θα γίνει; Και την 20^η μέρα; Και δεν είναι επιχείρημα ότι είναι το κατεπείγον για την πράξη νομοθετικού περιεχομένου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Όχι, μιλήσανε όλοι παραπάνω, θα τελειώσω την ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παραπάνω μιλήσατε κι εσείς

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Και δεν είναι επιχείρημα, γιατί είναι η δεύτερη πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Και η πρώτη πράξη νομοθετικού περιεχομένου ήρθε μαζί με το νομοσχέδιο για την ρύθμιση των 100 δόσεων. Και ήταν πράξη νομοθετικού περιεχομένου για να διαγράψει τα χρέη από τους φοροφυγάδες. Και τους λαθρέμπορους και όλους αυτούς που είχαν πρόστιμα. Άρα μη μου λέτε εμένα ότι είναι γενικά και αόριστα για το συμφέρον της πατρίδας αυτή η κίνηση. Γιατί την ίδια στιγμή που δεν βρίσκει να δώσει και να πληρώσει μισθούς, για παράδειγμα, με την ίδια ευκολία υπογράφει 500 εκατομμύρια συμφωνίες με την Αμερικανική Κυβέρνηση για τα εξοπλιστικά κλπ.

Άρα καταλαβαίνετε ότι δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να συμφωνήσουμε με κάτι τέτοιο. Δεν συμφωνούμε με τους προλαλήσαντες από τις άλλες παρατάξεις. Δεν είναι ευθύνη όλων γενικά και αόριστα. Δεν θεωρούμε ότι πρέπει όλοι να βάλουμε πλάτη. Είναι κάποιιοι που δημιούργησαν την κρίση και το χρέος και είναι κάποιιοι που δεν έχουν καμία ανάμειξη σε όλα αυτά και δεν πρέπει να πληρώσουν ούτε Ευρώ. Ούτε τα δάνεια πάνε στις τσέπες μας. Ούτε Ευρώ δεν έχει πάρει ο Ελληνικός λαός. Στις Τράπεζες πάνε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Ολοκληρώνουμε. Προτείνω να πάρει τον λόγο κάθε Δημοτικός Σύμβουλος, κάθε Πάρεδρος που είναι εδώ πέρα να ψηφίσει στο τέλος, να μπει σε ψηφοφορία το αν θα δώσει ή όχι ο Δήμος τα ταμειακά, να μπει σε ψηφοφορία να δοθεί εντολή στην Οικονομική Υπηρεσία, να μην δώσει ούτε ένα Ευρώ. Και ας τα πάρουν με συνεννοήσεις μεταξύ τους οι Τράπεζες στο τέλος, αν δεν μπορούμε να το εμποδίσουμε αυτό. Να δοθεί τέτοια εντολή από το Δημοτικό

Συμβούλιο. Ότι είναι ενάντια στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Και να πάρουν τον λόγο και οι παρευρισκόμενοι να τοποθετηθούν, γιατί είναι δικά τους λεφτά. Δεν είναι της Υπηρεσίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε. Ο κύριος Γληγόρης.

ΓΛΗΓΟΡΗΣ: Εγώ δεν θέλω, θέλω να πω ότι αφορά συζήτηση και όχι απόφαση. Μία συζήτηση, ο κάθε ένας τι πιστεύει.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Όχι, να πάρουμε απόφαση.

ΓΛΗΓΟΡΗΣ: Ωραία. Να πάρουμε απόφαση να αλλάξουμε την Ημερήσια Διάταξη. Συζήτηση ήρθαμε να κάνουμε. Άμα θέλετε να πάρουμε απόφαση για την εισήγηση των εργαζομένων. Δεν ξέρω. Όσον αφορά αυτό.

Λοιπόν, μιλήσατε για την Αγγλία, κύριε Δήμαρχε κάποια στιγμή. Και είπατε για την Κεντρική Τράπεζα, ότι παραδείγματος χάρη, στην Αγγλία τα διαθέσιμα είναι στην Κεντρική Τράπεζα της Αγγλίας. Δεν νομίζω να έχουμε την ίδια οικονομία με την Αγγλία. Και επίσης δεν νομίζω ότι βρισκόμαστε και στην ίδια οικονομική κατάσταση. Τόσο εύκολα δηλαδή δεν το λέμε αυτό. Και φυσικά και θα μπορούσαν να είναι τα διαθέσιμα στην Τράπεζα της Ελλάδος, θα μπορούσαν, αν το γνωρίζαμε, και να μην είναι σε κάποια εμπορική Τράπεζα. Θα μπορούσαν. Αλλά αυτή τη στιγμή, την δεδομένη χρονική στιγμή, εννοείται πως είναι καχύποπτο αυτό. Θα μπορούσε κάλλιστα τα διαθέσιμα μας από αύριο να τα μεταφέρουμε στην Τράπεζα της Ελλάδας, όχι όμως τόσο εύκολα τώρα.

Που θα πάνε. Δεν γνωρίζουμε. Θα πληρωθούν οι δανειστές; Οι μισθοί; Οι συντάξεις; Μπορεί να χρησιμοποιηθούν και για ανάπτυξη. Να πούνε, σας δίνουμε εμείς τα 4 εκατομμύρια που έχουμε, και θα τα χρησιμοποιήσουν για ανάπτυξη και θα έρθουν 5, θα τα κάνουν 6, 7, 8. Δεν γνωρίζουμε. Αν δεν έρθουν οι διευκρινιστικές νομοθετικές ρυθμίσεις, γραμμένες, να ξέρουμε ακριβώς πως, που, τότε, νομίζω ότι η συζήτηση που κάνουμε, είναι εκτός. Δηλαδή θα έπρεπε να περιμένουμε τις διευκρινιστικές νομοθετικές ρυθμίσεις, και μετά να συζητήσουμε και να πούμε, ναι, έχει πρόβλημα, αφού θα πάνε εκεί, δεν θα πάνε εκεί, και να το δούμε εντελώς διαφορετικά.

Αυτή τη στιγμή μας έρχεται μία εισήγηση, από αυτές που φέρνετε συνήθως, τις ωραίες, της τροφής του κομματισμού ας πούμε, και την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, άλλες 15 γραμμές. Νομίζω ότι θα πρέπει να περιμένουμε τις διευκρινιστικές, νομοθετικές ρυθμίσεις και μετά να συζητήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κύριος Κοντογεώργης.

ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ: Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι όσο μπορώ πιο σύντομος, για την οικονομία του χρόνου και δεν θα κάνω αναφορές.

Θα περίμενα από τον κύριο Δήμαρχο να καταδικάσει την θεσμικά απαράδεκτη, κατ' εμέ, επιβολή των απόψεων της Κεντρικής Εξουσίας στην Αυτοδιοίκηση, μέσα από την ψήφιση πράξεων νομοθετικού περιεχομένου. Δεν το είδα. Προσωπικά και επί προηγούμενης Κυβέρνησης, ήμουν αντίθετος με την λογική και την πρακτική να κυβερνιέται η χώρα με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Η θέση μου αυτή είναι σταθερή και αταλάντευτη. Για λόγους ουσίας και προπαντός για λόγους Δημοκρατίας. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να αναπτύξω περισσότερο το θέμα, για λόγους οικονομίας χρόνου. Νομίζω ότι όλοι καταλαβαίνουμε τι εστί πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε σε μία δύσκολη συγκυρία για την χώρα μας και βέβαια μόνο τυχαία δεν φθάσαμε εδώ που φθάσαμε. Οι ευθύνες βαραίνουν διαχρονικά και διακομματικά τις Κυβερνήσεις της χώρας, με ποικίλους συντελεστές. Η σημερινή Κυβέρνηση στηρίχθηκε από την λαϊκή πλειοψηφία στις Εκλογές του περασμένου Ιανουαρίου για να καταργήσει τις μνημονιακές πολιτικές. Κάτι τέτοιο δυστυχώς δεν φαίνεται. Μακάρι να τα καταφέρει. Θα χαρώ πολύ να διαψευστώ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η οικονομική κατάσταση της χώρας μας είναι κάτι παραπάνω από δεινή. Αυτή η δεινή θέση επέβαλε στην Κυβέρνηση να δεσμεύσει τα αποθεματικά των ΟΤΑ με πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Με τρόπο δηλαδή που μέχρι χθες χλεύαζε στην προηγούμενη Κυβέρνηση. Ειπώθηκε, ότι γίνεται μία απλή μεταφορά χρημάτων. Εμένα δεν μου φαίνεται έτσι. Με την μεταφορά μπορεί να γίνει ανά πάσα στιγμή και δέσμευση του ποσού.

Μπορεί και να μην υπάρξει πρόβλημα. Μπορεί και να προκύψουν ζητήματα, που αφορούν την λειτουργία του Δήμου. Ρίσκο; Ρίσκο.

Έχετε την πλειοψηφία, κύριε Δήμαρχε, πάρτε το. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Κοντογιώργη. Η κυρία Καρφάκη.

ΚΑΡΦΑΚΗ: Θεωρώ ότι η σημερινή μέρα είναι μία κακή στιγμή για την Αυτοδιοίκηση, όχι μόνο εδώ σε εμάς, γενικά, πανελλήνια, μία, θα την έλεγα έτσι λίγο πιο δραματικά, μία μαύρη σελίδα. Μας ενοχλεί όλους. Και την πλειοψηφία και τη μειοψηφία, όλους τους Συμβούλους, όλους τους Δημάρχους, με όποια προεκλογική εξαγγελία κι αν έχουν εκλεγεί.

Δεν θα μπορούσαμε όμως, λέω, δεν θα ήταν εύκολο, δεν θα ήταν δυνατό, να πούμε όχι σε αυτήν την απόφαση, σε αυτήν την πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Δεν θα μπορούσαμε να πούμε όχι σήμερα, γιατί ένα όχι, ή μία εφαρμογή του όχι, θα οδηγούσε κατευθείαν σε μία αδυναμία πληρωμής συντάξεων, σε ένα πιστωτικό γεγονός, σε μία καταστροφή της πατρίδας μας.

Αλλά και ναι θα πούμε μόνο με μία ευχή, που την αφήνουμε στον Θεό, την αφήνουμε στους κυβερνώντες, μία ευχή να καταλήξουμε σε μία συμφωνία για να μπορέσουμε αυτά τα ταμειακά διαθέσιμα να τα πάρουμε πίσω και να τα πάρουμε και έντοκα, όπως λέει εδώ ο Δήμαρχος. Ενδεχομένως να μας δώσουν και τόκο, αν καταλήξουμε σε συμφωνία. Μπορεί να είναι και καλύτερα.

Ένας προβληματισμός εδώ που αναπτύσσει η Δημοτική Αρχή, είναι ακριβώς αυτά που έχει πει ο Πρωθυπουργός με την ΚΕΔΕ. Εντάξει, τα διαβάζουμε, δεν θα τα κρίνουμε. Τα έχουν κρίνει στην Βουλή, τα έχουν κρίνει άλλοι. Εμένα όμως με ενοχλεί πάρα πολύ η τελευταία παράγραφος της εισήγησης. Με ενοχλεί προσωπικά δηλαδή. Και λέω, αντί λοιπόν η Δημοτική Αρχή να τείνει ένα χέρι συμπαράστασης, συμπαράταξης, να προκαλέσει μία ομόφωνη απόφαση, θέλω να μάθω σε ποιους απευθύνεστε, όταν μιλάτε για μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Εσείς έχετε το χέρι, εσείς έχετε το μαχαίρι, εσείς παίρνετε την απόφαση. Ποιοι σας ενοχλούν σε αυτήν την απόφαση; Απευθύνεστε σε κάποιους Συμβούλους; Δηλαδή παίρνετε κάποιους ανθρώπους και τους τοποθετείτε σε μία ύποπτα πολιτική ή κοινωνική θέση; Και λέτε ότι εσείς μας εμποδίζετε και δεν θα επιτρέψουμε να μας εμποδίσετε; Εγώ θα ήθελα αυτή η παράγραφος, αυτές οι δύο τελευταίες παράγραφοι, να φύγουν από αυτήν την στοίχιση. Να μην υπήρχαν.

Ποιοι δήθεν σας υπονομεύουν; Ποιους εννοείτε; Θέλω απάντηση. Ποιοι σας υπονομεύουν. Ενοχοποιείτε για την αυτοτέλεια, δεν ενοχοποιείτε το άδειασμα των ταμείων και ενοχοποιείτε το Παρατηρητήριο; Έναν θεσμό διαφάνειας που σας έφθασε να έχετε ενδεχομένως και 4 εκατομμύρια στο ταμείο σας; Δηλαδή το ζύσιμο του πάτου του βαρελιού δεν είναι πράξη κατάργησης και κατάλυσης της αυτοτέλειας; Θα την βαφτίσουμε επαναστατική πράξη; Ή θα την βαφτίσουμε, όπως έγραφε και η ΑΥΓΗ δια μέσου υποψήφιας Βουλευτού μας εδώ, θα την βαφτίσουμε λαϊκή απαίτηση; Όχι. Ανάγκη είναι. Μην διανθίζουμε, μην προσπαθούμε να τα κάνουμε όλα ωραία και καλά. Μαύρη σελίδα είναι, αναγκαστικό είναι. Εμείς δεν λέμε όχι, αλλά να μη μας προσβάλετε όμως. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε την κυρία Καρφάκη. Ο κύριος Στάθης Βλάχος.

ΒΛΑΧΟΣ Ε.: Συζητώντας αυτό το άκρως πολιτικό θέμα, θέλω να τονίσω ότι κάποιες λέξεις, κάποιες έννοιες δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι έχουν ένα ειδικό βάρος, ένα ειδικό χρώμα και μία ανάγκη δηλαδή πολιτικής και ιδεολογικής εξήγησης. Ας πούμε, πολύ εύκολα λέμε την λέξη κρίση. Και καλούμαστε από διάφορες τοποθετήσεις να συμφωνήσουμε όλοι, ότι υπάρχει κρίση. Αλλά πρέπει να αναλύσουμε, τι είδους κρίση είναι αυτή, ποιος προκάλεσε αυτήν την κρίση, μέσα από συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές, και γιατί προκάλεσε αυτήν την κρίση. Και αν πραγματικά αυτές οι επιλογές οι πολιτικές, που οδήγησαν τη χώρα σε αυτήν τη μεγάλη κρίση, αν καθιστούν υπεύθυνους κάποιους συγκεκριμένους που κυβερνήσανε αυτή τη χώρα και που ψηφίσανε τα μνημόνια κλπ., κλπ.

Επίσης λέμε εύκολα την λέξη δανειστής. Τι σημαίνει η λέξη δανειστής, αλήθεια; Εγώ από μικρός θυμάμαι, φτωχός στην Καρυά, όταν η μάνα μου το καρβέλι που είχε δεν την έφθανε, δεν μας έφθανε για όλη την εβδομάδα, δανειζότανε από το διπλανό σπίτι μισό καρβέλι για να περάσουμε. Αλλά ήταν μία τίμια πράξη, μία πράξη αλληλεγγύης και την επόμενη φορά που ζύμωνε, το επέστρεφε πίσω. Αυτή είναι η σχέση σήμερα της Ελλάδας με τους δανειστές; Πρέπει αυτούς να τους ονομάσουμε τοκογλύφους. Να τους ονομάσουμε ληστές. Ή μας διαφεύγει ότι από

το δράμα το οποίο περνάει σήμερα η Ελλάδα, έχουν συσσωρευτεί πάρα πολλά δισεκατομμύρια σε αυτά τα κέντρα που τα λέμε σήμερα δανειστής. Η ίδια η Γερμανία έχει ομολογήσει πόσα χρήματα έχει κερδίσει από το δράμα αυτό της Ελλάδας και πόσα θα κερδίσει ακόμα εάν παραταθεί αυτό το δράμα.

Επίσης, άλλη μία λέξη, που εδώ μέσα λέγεται, είναι η λέξη διαπραγματεύσεις. Αλήθεια, τι διαπραγματεύεται σήμερα η Κυβέρνηση; Διαπραγματεύεται μία συνέχιση αυτής της πολιτικής, και ας μας εξηγήσουν όσοι πιστεύουν, ότι μέσα από τον δρόμο αυτόν, της ευρωζώνης κλπ., κλπ., μπορεί η Ελλάδα, η πατρίδα μας, να βρει μία λύση. Εγώ πραγματικά θέλω να απευθυνθώ σε όσους έχουν αυτήν την άποψη, να μου πούνε, μέσα από ποια προοπτική η Ελλάδα θα σωθεί. 400 δισεκατομμύρια χρωστάμε σήμερα. Και κάνουμε ένα πολύ μεγάλο αγώνα για να πάρουμε ένα δισεκατομμύριο από την Μέρκελ και από αυτούς. Πότε λοιπόν θα σωθεί αυτή η χώρα;

Εδώ βέβαια, επειδή τελειώνει και ο χρόνος, θα ανοίξω μία παρένθεση, που έχει σχέση και με την κρίση και με τις διαπραγματεύσεις και ίσως ας πούμε να μη συμφωνήσω και με κάποιους προλαλήσαντες.

Θα αναγνωρίσω ότι ο Πρωθυπουργός, ο σημερινός Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση του, δρα πολύ διαφορετικά και με άλλο γνώμονα και με άλλη πολιτική σκέψη από τις προηγούμενες Κυβερνήσεις. Γιατί την κρίση αυτή, την φέρανε οι συγκεκριμένες Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που κυβερνήσανε και οι συγκεκριμένες Κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας που κυβερνήσανε. Και το ότι σήμερα γίνεται μία πολύ μεγάλη προσπάθεια να σταθεί η Ελλάδα στα πόδια της με αξιοπρέπεια και να διαφυλάξει κάποια ιστορικά, θα έλεγα και ηθικά σημεία που έχει αυτή η χώρα, αυτό πραγματικά δεν πρέπει να το αμφισβητήσουμε. Αλλά εμένα με απασχολεί στο αν θα δεχθώ αυτά τα πράγματα, τι είδους διαπραγματεύσεις κάνουμε.

Η Ελλάδα, πρέπει να το σκεφθούμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις, να σκεφθούμε μήπως υπάρχει δεύτερη λύση. Μήπως υπάρχει άλλος δρόμος. Γιατί είμαι πεπεισμένος πως αυτός ο δρόμος που άρχισε από το 2010 και συνεχίζεται για 5 χρόνια ανελλιπώς, θα συνεχιστεί για πάρα πολλά χρόνια και όχι μόνο με μία οικονομική καταστροφή, αλλά και μία καταστροφή πραγματικά της κοινωνίας.

Εγώ θα ψηφίσω, δέχομαι αυτήν την εισήγηση και αυτό το αίτημα της Κυβέρνησης αλλά πραγματικά με προβληματίζουν όλα αυτά τα οποία είπα προηγούμενα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Βλάχο. Ο κύριος Καββαδάς.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ναι κύριε Πρόεδρε. Κύριε Πρόεδρε, έρχεται ένα σημαντικό θέμα απόψε και μαζί με την εισήγηση, έπρεπε να υπάρχει κι ενημέρωση για τα οικονομικά του Δήμου. Έπρεπε όλοι οι Δημοτικοί Σύμβουλοι απόψε να είναι ενημερωμένοι. Μας είπε ο κύριος Δήμαρχος για τα διαθέσιμα που υπάρχουν στο Δήμο. Έπρεπε να ξέρουμε πόσα χρήματα είναι για τα ανταποδοτικά, έπρεπε να ξέρουμε τι ανάγκες έχουμε για τις επόμενες 15 μέρες, είτε για τα λειτουργικά έξοδα, είτε για έργα, οπότε να γνωρίζουμε από τη στιγμή που έχουμε διαθέσιμα 4 εκατομμύρια Ευρώ, να γνωρίζουμε πόσα θα δώσουμε στην Τράπεζα της Ελλάδας. Πόσα θα δώσουμε στο κράτος. Από τα 4 εκατομμύρια θα δώσουμε ένα εκατομμύριο; Θα δώσουμε δύο; Θα δώσουμε 1,5; Έπρεπε απόψε νομίζω όλοι οι Δημοτικοί Σύμβουλοι να φύγουμε από αυτήν την αίθουσα και να γνωρίζουμε πόσα χρήματα, όχι ακριβώς, στο περίπου, και να μη το μάθουμε από δελτίο τύπου μεθαύριο.

Αγαπητοί Συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε κάτι πρωτόγνωρο, κάτι πρωτοφανές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Να συζητήσουμε για την πράξη νομοθετικού περιεχομένου που ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία από την Ολομέλεια της Βουλής και προβλέπει την κατάθεση των ταμειακών διαθεσίμων στην Τράπεζα της Ελλάδας και από τους ΟΤΑ και ακυρώνει το αυτοδιοίκητο των Δήμων. Αντιλαμβάνομαι την κρισιμότητα των ημερών και σε καμία περίπτωση η κατάσταση που καλούμαστε να διαχειριστούμε, δεν μπορεί να αποτελέσει πεδίο μικροπολιτικών αντιπαραθέσεων. Άλλωστε η Αυτοδιοίκηση δεν πρέπει να χρωματίζεται. Τα χρώματα βρίσκονται στην Βουλή

Όμως δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στην εφαρμογή της πράξης νομοθετικού περιεχομένου και να μην διεκδικήσουμε την οικονομική αυτονομία του Δήμου μας, που είναι το τελευταίο που μας έχει απομείνει.

Διάβασα με πολύ προσοχή την εισήγηση του κυρίου Δημάρχου, που μας καλεί να βάλουμε πλάτη. Ο κύριος Δήμαρχος επικαλείται κατεπείγουσες συνθήκες και το ενδεχόμενο να προκύψει ανάγκη προσωρινού εσωτερικού δανεισμού από τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν στην Τράπεζα της Ελλάδας. Μην κρυβόμαστε όμως πίσω από το δάκτυλο μας. Αυτό που

επιβάλλει η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, είναι εσωτερικός δανεισμός. Άλλωστε το είπαν αρκετοί εδώ μέσα, το είπε και ο κύριος Βουλευτής.

Εγώ προσωπικά, όταν ακούω για ανάγκη, για ταμειακή διευκόλυνση και Repos, αυτό καταλαβαίνω. Και με προκαλείτε, κύριε Δήμαρχε, γιατί στην τελευταία παράγραφο σας, αναφερόμενος σε προηγούμενη πράξη νομοθετικού περιεχομένου, υπογραμμίζετε ότι η Αυτοδιοίκηση αποτέλεσε ένα από τα μεγαλύτερα θύματα, με περικοπή της χρηματοδότησης και του προσωπικού της και με ουσιαστική υπονόμηση της αυτοτέλειάς της. Αναρωτιέμαι, την κατάργηση της αυτοτέλειας τώρα δεν την βλέπετε; Λέτε επίσης, ο τόπος μας αγωνίζεται να κάνει νέα αρχή. Νέα αρχή που επικαλείστε, με εξαθλίωση δεν μπορεί να γίνει. Ήδη έχουν δανείσει στην Κεντρική Διοίκηση, Οργανισμοί, Ταμεία, φορείς της υγείας, της παιδείας. Πρόσφατα είπαν το ναι και οι Περιφέρειες και τώρα ζητούν και τα χρήματα των Δήμων. Η επόμενη κίνηση ποια θα είναι; Οι αποταμιεύσεις του κόσμου βέβαια.

Για τη συνταγματικότητα της πράξης, θα αποφασίσει το ΣτΕ, σύμφωνα με μία πληροφορία που είχα σήμερα, γιατί προσέφυγαν σε αυτό κάποιοι φορείς της παιδείας, για να αποφανθεί η νομιμότητα της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Δεν θα ισχυριστώ ότι δεν υπάρχει εθνική ανάγκη. Ούτε ότι δεν χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση με γνώμονα το παρόν και το μέλλον της πατρίδας. Επειδή όμως στην ανακοίνωση σας αναφέρετε επίσης, ότι χωρίς Ελλάδα δεν γίνεται να υπάρξουν ΟΤΑ, θα πρέπει να δοθούν ξεκάθαρες απαντήσεις για τη προοπτική της χώρας που οραματίζεται η Κυβέρνηση.

Γιατί δυστυχώς οι διαπραγματεύσεις δεν έχουν αποτέλεσμα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Καββαδά, ολοκλήρωσε

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Να πάρω κι εγώ τον χρόνο μου, λίγο παραπάνω Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πήρες. Σε παρακαλώ, κλείσε το σιγά-σιγά.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: ... φωνές είναι πολλές και πολλές φορές επικίνδυνες για τις συνομιλίες και την επόμενη μέρα της χώρας. Ακούμε για δημοψήφισμα, ακούμε για Δραχμή και άλλα. Γνωρίζουμε όλοι ότι η οικονομική στενότητα της Κεντρικής Διοίκησης έχει στερήσει πόρους από τους Δήμους μας. Πληροφορούμαι ότι τους τελευταίους 4 μήνες, κι εμείς σαν Δήμος, δεν έχουμε πάρει, αλλά και άλλοι Δήμοι, τα παρακρατηθέντα που δικαιούμαστε από τους δημόσιους φόρους, σύμφωνα με το Νόμο 3756 του 2009. Δηλαδή περιμένουμε να πάρουμε 4 μήνες επί 63.000€ τον μήνα, περίπου 252.000€, τα οποία δεν τα έχουμε πάρει ακόμα.

Όμως αγαπητοί Συνάδελφοι, η οικονομική κρίση έφερε δυστοκία στην καταβολή των τελών υπέρ του Δήμου, αλλά έφερε και ευκαιρίες, που δυστυχώς ο Δήμος δεν αξιοποίησε. Και εξηγώ. Ενώ οι Τράπεζες την τελευταία τετραετία

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θανάση, ολοκλήρωσε σε παρακαλώ. Μη

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Τελειώνω κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν βλέπω να τελειώνεις όμως, έχει σχεδόν διπλάσιο χρόνο μιλήσει. Σε παρακαλώ, ολοκλήρωσε.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ενώ οι Τράπεζες, είναι σημαντικό αυτό κύριε Πρόεδρε, την τελευταία τετραετία και προ την ανακεφαλαίωση των Τραπεζών, έδιναν επιτόκια σε προθεσμιακές καταθέσεις από 3 έως 5,5%, τα χρήματα του Δήμου, του δικού μας Δήμου, παρέμεναν σε εμπορική Τράπεζα με το πενιχρό επιτόκιο του 1%. Ο Δήμος είχε τη δυνατότητα, εφόσον έκανε σωστό προγραμματισμό και κάλυπτε τις δαπάνες του, να τοποθετήσει τα υπόλοιπα ποσά σε προθεσμιακές καταθέσεις που θα μπορούσαν να αποδώσουν στο ταμείο από 40 έως 50.000€ανά εκατομμύριο το χρόνο. Αυτά μπορούσε να κερδίσει ο Δήμος. Κάτι τέτοιο δεν έγινε και δεν ξέρω γιατί. Αλλά χρέος μας είναι να διαχειριζόμαστε τα χρήματα του Δήμου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ένας από τους προβληματισμούς μου είναι ο εξής και θα σας τον καταθέσω

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κλείσε σε παρακαλώ. Ολοκλήρωσε.

ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω καταχραστεί ποτέ τον χρόνο, σε παρακαλώ πολύ να ολοκληρώσω. Τελειώνω.

Θα σας τον καταθέσω απλά και κατανοητά. Χωρίς να θέλω να προδικάσω το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων με τους πιστωτές μας, διερρωτώμαι, τι θα γίνει αν τελικά δεν καταφέρουμε να έρθουμε σε συνεννόηση. Τι θα γίνει στο χειρότερο σενάριο; Στο ενδεχόμενο αυτό που το απεύχομαι, και εφόσον έχουμε δώσει τα χρήματα, θα είναι σαν να μην έχουμε ούτε πάτο στο βαρέλι να ξύσουμε. Αυτό που είπαν κάποιοι κύριοι. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει όλους μας. Πρέπει να το συζητήσουμε και να καταλήξουμε, όχι σε ρήξη, αλλά σε προτάσεις, αντιπροτάσεις, αν θέλετε, που τουλάχιστον να διασφαλίζουν και να εξασφαλίζουν την οικονομική λειτουργία του Δήμου.

Επαναλαμβάνω, ότι αποτελεί υποχρέωση μας να στηρίζουμε την χώρα και να προσφέρουμε τα μέγιστα στην εθνική προσπάθεια. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει χωρίς να έχει προηγηθεί διάλογος με τα θεσμικά όργανα των ΟΤΑ και χωρίς να υπάρχουν διασφαλίσεις, συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα, αφού τα διαθέσιμα των Δήμων δεν είναι παρά το υστέρημα των τοπικών κοινωνιών.

Και κάνω δύο ερωτήματα. Γιατί δεν νομοθετεί η Κυβέρνηση για την εξασφάλιση των χρημάτων; Θα έχουμε απόδοση όλων των πόρων που δικαιούμαστε από την Κεντρική Διοίκηση; Αυτά και πολλά άλλα πρέπει να απαντηθούν από την Κυβέρνηση.

Και τελειώνοντας, απ' ό,τι γνωρίζω, κύριε Δήμαρχε, στο τακτικό Συνέδριο της ΚΕΔΕ στην Χαλκιδική στις 7 Μαΐου, θα παρθούν οι αποφάσεις και αν θέλετε κύριε Δήμαρχε, να λάβετε υπόψη σας, και αφού θα είστε παρών, δύο εναλλακτικές προτάσεις. Η μία είναι η οικονομική συμβολή σας στην εθνική ανάγκη που έχει προκύψει να γίνει με κριτήρια, όπως ακριβώς με κριτήρια επιχορηγούνται οι ΟΤΑ. Για να πάρουμε κάποια χρήματα ΣΑΤΑ, υπάρχουν κάποια κριτήρια. Με κάποια κριτήρια λοιπόν πρέπει να δώσουμε κι εμείς τα χρήματα στην Τράπεζα της Ελλάδας.

Και δεύτερο και τελειώνω. Να μην αποδοθεί στο σύνολο των ... των Δήμων, στον ειδικό λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδας, και ανάλογα με τις ανάγκες που θα προκύπτουν στο Γενικό Λογιστήριο του κράτους, να γίνει μηνιαία καταβολή μέρους των αποθεματικών, απ' όλους τους Δήμους. Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι, κύριε Καββαδά, είναι λάθος αυτό που κάνετε τώρα. Ήταν γραπτή η ομιλία σας, θα μπορούσατε να την είχατε συντάξει έτσι, ώστε να βρίσκεστε στα πλαίσια του χρόνου. Υπερβήκατε 5 φορές τον χρόνο. Κανένας δεν τον υπερέβη έτσι. Είναι υπερβολικό αυτό.

Λοιπόν, ο κύριος Γαζής.

ΓΑΖΗΣ: Λιγότερο από 3 λεπτά. Εγώ για κάποια στιγμή νόμιζα ότι είμαι μέσα στην Βουλή, ενώ εδώ είναι Δημοτικό Συμβούλιο. Γνωρίζω ότι η πλειοψηφία των Αυτοδιοικητικών στο προσυνέδριο της ΚΕΔΕ καταδίκασαν την πράξη νομοθετικού περιεχομένου και αρκετοί μάλιστα μίλησαν και για συνταγματική εκτροπή, αμφισβητώντας το κατεπείγον και το έκτακτο που προβάλλει η Κυβέρνηση.

Απ' ό,τι κατάλαβα, με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου ανά 15/ημερο οι Οικονομικές Υπηρεσίες θα πρέπει να φτιάχνουν τα διαθέσιμα του Δήμου και να τα μεταφέρουν. Εγώ πιστεύω ότι εδώ μιλάμε για ανατροπή όλου του προγραμματισμού του Δήμου και τώρα ανατρέπονται τα πάντα. Τα τελευταία 5 χρόνια δεν νομίζω ότι υπάρχει Αυτοδιοίκηση, αλλά παρατηρώ μία ετεροδιοίκηση.

Επίσης να κοιτάξουμε να δούμε, μέχρι το Συνέδριο της ΚΕΔΕ στις 8 Μαΐου, πρέπει να δοθούν κάποιες εξηγήσεις και μέχρι τότε να μη γίνει καμία κίνηση για τη μεταφορά χρημάτων. Γιατί μπορεί να μη χρειαστεί να γίνουν τίποτα και απ' όλα αυτά.

Το σημαντικότερο θέμα για μένα δεν είναι αν τα διαθέσιμα του Δήμου θα μεταφερθούν στην Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά είναι η απαξίωση για ακόμα μία φορά της Αυτοδιοίκησης. Δεν θα ήθελα φυσικά να μιλήσω για τη σωρεία πράξεων νομοθετικού περιεχομένου των προηγούμενων Κυβερνήσεων και στους Νόμους, με τους οποίους υπονομεύτηκε η οικονομική αυτοτέλεια της Αυτοδιοίκησης. Πιστεύω όμως ότι στην ουσία καταργείται το δικαίωμα των Δήμων να προγραμματίζουν, να σχεδιάζουν και να εισπράττουν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Γαζή. Ο κύριος Κώστας Βλάχος.

ΒΛΑΧΟΣ Κ.: Θα είμαι πολύ σύντομος κύριε Πρόεδρε. Θεωρώ, συμφωνώ με τον Στάθη τον Βλάχο, ότι το θέμα απόψε είναι εξόχως πολιτικό, αυτό που συζητιέται. Και είναι ψευδές τώρα, ότι αν εμείς ή οι άλλοι Δήμοι δεν δώσετε τα αποθέματα και δυσκολευτεί η Κυβέρνηση, άμα χρεοκοπήσει η Κυβέρνηση, είμαστε τελειωμένοι και εμείς. Είμαστε δίδυμα αδέρφια με τον ομφάλιο λώρο.

Θα πω δύο κουβέντες για αυτό που με ενδιαφέρον παρακολουθώ πάντα την Δήμητρα, και είτε για την αστική τάξη. Για ποια αστική τάξη συζητάμε σήμερα στην Ελλάδα, κύριοι Συνάδελφοι; Ποια είναι η μεσαία αστική τάξη; Έχει καμία σχέση με αυτήν που ήταν προ δετίας; Και ποια είναι η μικροαστική τάξη σήμερα στην Ελληνική κοινωνία, αυτή που ξέραμε; Οι μικροέμποροι, οι μικροϋπάλληλοι και αυτά. Αυτά πλέον έχουν περάσει σε κάποιες ωραίες αναμνήσεις. Σήμερα η μεσαία τάξη έχει εξαθλιωθεί, οι δε μικροαστοί έγιναν προλετάριοι. Και όπως πάμε, αν συνεχιστεί αυτή η συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και περάσει, σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχει πλέον, θα είμαστε χώρα Λατινικής Αμερικής, οι φεουδάρχες, καναλάρχες, βιομήχανοι, τραπεζίτες, αν έχουν απομείνει και αυτοί και από την άλλη όλοι οι φτωχοί και ταλαίπωροι και εξαθλιωμένοι. Έχουν έρθει τα πάνω, κάτω.

Θα πω δύο κουβέντες, και εκεί μέσα βέβαια είναι και η Αυτοδιοίκηση. Για ποια Αυτοδιοίκηση τα συζητάμε και για ποια προγράμματα.

Θα πω δύο κουβέντες σχετικά με το δημόσιο χρέος, γιατί εκεί είναι όλο το κλειδί. Αυτή τη στιγμή η χώρα, όπως είπε και ο Στάθης, χρωστάει 420 δις. Αυτό δεν έχει σημασία, σε σχέση το ΑΕΠ είναι 180%. Και ήταν κάποτε, πριν 6 χρόνια, 115. Εάν ακολουθηθεί η συνταγή της παλιάς τρόικας και των σημερινών θεσμών οι οποίοι ζητάνε αύξηση ΦΠΑ, μείωση των συντάξεων, τα γνωστά, είναι λογικό, το δημόσιο χρέος θα αυξηθεί. Και γιατί θα αυξηθεί. Θα μειωθεί ακόμα περισσότερο η ζήτηση της οικονομίας. Ήδη οι μικροεπιχειρήσεις θα αυξηθούν οι χρεοκοπίες τους, τα φορολογικά έσοδα εκ των πραγμάτων θα πέσουν και το δημόσιο χρέος θα αυξηθεί. Όπως ακριβώς έγινε την τελευταία πενταετία.

Εδώ λοιπόν είναι ο μεγάλος αγώνας και εδώ ίσως είναι και η συμβολική, αυτό που συζητάμε απόψε, στο ότι συμβάλλουμε σε μία πορεία που επιχειρείται να πάμε στην αντίστροφη πλευρά. Εντός πάντα βέβαια της ευρωζώνης. Δεν μιλάω για οριστική ρήξη. Εντός της ευρωζώνης λοιπόν θα πρέπει να βρεθεί μία λύση, και εδώ χρειάζεται ευρύτερη εθνική συναίνεση για τη μεγάλη διαπραγμάτευση που θα γίνει Ιούνιο, να μπορέσουμε να κάνουμε μία αναδιοργάνωση, αναδιάρθρωση, μείωση του δημόσιου χρέους. Με αυτό το δημόσιο χρέος, η χώρα δεν οδηγείται πουθενά. Και εκεί η μεγάλη μάχη θα είναι να σταματήσει τα υφεσιακά μέτρα, να σταματήσει τις μειώσεις των μισθών, να σταματήσει τις μειώσεις των συντάξεων, όχι μόνο για ανθρωπιστικούς λόγους. Αλλά μέσω αυτής της σταθεροποίησης των συντάξεων και αν δοθεί και αυτός ο 13^{ος} μισθός, να μπορέσουμε να περάσουμε σε μία αύξηση της εσωτερικής ζήτησης της οικονομίας, να περάσουμε σε μία ανάπτυξη. Εκεί θα παιχτεί όλο το παιγνίδι και εκεί πρέπει να είμαστε όλοι, η Ελληνική κοινωνία και οι πολιτικές δυνάμεις, μια γροθιά, να μπορέσουμε να καταφέρουμε κάτι. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ τον κύριο Βλάχο. Ο κύριος Κούρτης Φίλιππος

ΚΟΥΡΤΗΣ: Θα κουραστούμε φαντάζομαι και είμαστε ήδη κουρασμένοι, αλλά πρέπει να προσθέσω λίγες πινελιές σε όλα όσα ειπώθηκαν. Κάποια στιγμή αναρωτήθηκα μήπως έχουμε Alzheimer. Ποιοι κυβερνούσαν αυτόν τον τόπο 40 χρόνια τώρα; Και φέρανε την χώρα σε αυτήν την κατάσταση που την φέρανε και τον λαό σε αυτήν την εξαθλίωση.

Υπάρχουν συγκεκριμένα λοιπόν Κόμματα και ονοματεπώνυμα, έτσι; Σαφέστατα και υπάρχει μία έλλειψη, θα λέγαμε, ταξικής ανάλυσης. Σίγουρα. Από πολλούς. Εδώ υπάρχει μία σφοδρή σύγκρουση του κεφαλαίου με την εργατική τάξη, με τους εργαζόμενους. Λοιπόν, για να μη μακρηγορώ τώρα, στην συγκεκριμένη τώρα περίπτωση είναι ξένο με το ήθος και τις ιδέες και τις αντιλήψεις η μεθόδευση και η πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Σαφέστατα. Εμείς βιώσαμε πραγματικά, και ως Εκπαιδευτικοί τέτοιες πράξεις σωρηδόν. Προληπτική, προσέξτε, πράξη νομοθετικού περιεχομένου για τυχόν απεργία. Προληπτικά. Μην κάνουμε απεργία. Δεν είχαμε καν αποφασίσει, κάτι ακουγότανε έτσι στην ατμόσφαιρα, ήρθαν Αστυνομικοί στο σχολείο και μας δώσανε το φύλλο της επιστράτευσης. Το κρατάω έτσι, για να το έχω εκεί στα κειμήλια μου

Σίγουρα δεν είναι ό,τι καλύτερο. Και σίγουρα αυτή η πράξη νομοθετικού περιεχομένου εμπεριέχει ένα ρίσκο. ΤΟ είπαν και άλλοι. Δεν μπορώ όμως σε καμία περίπτωση να πάω σε μία άλλη αντιπέρα όχθη, όπου λέει ότι τούτη εδώ η Κυβέρνηση υπηρετεί το κεφάλαιο. 3 μηνών Κυβέρνηση. Βρίσκεται πραγματικά στραγγαλισμένη από την αρχή, από την εκκίνηση της πορείας

της. Πιστεύω ότι υπάρχει μία, ακόμα πιστεύω ότι υπάρχει μία τέτοια δυναμική διαπραγματεύσεως στο ΣΥΡΙΖΑ, που θέλει να οδηγήσει τα πράγματα σε μία προοδευτική κατεύθυνση. Και ο καταλυτικός παράγοντας για να σπρώξει, αν θέλετε, σε μία τέτοια κατεύθυνση, είναι το εργατικό κίνημα. Το ενωμένο όμως εργατικό κίνημα. Όχι με παραχαρακώσεις, έτσι; Και εκ του πρακτέου να κάνω μία πρόταση.

Η διαγραφή του χρέους, το τόνισα και πριν, είναι η Λυδία λίθος, πως το λένε. Ό,τι και να γίνει, όσα μέτρα και να πάρουμε, 400 δις δεν καλύπτονται τίποτα. Είναι όρος επιβίωσης του λαού μας.

Εγώ κάνω μία πρόταση, να το ακούσουν και εδώ από αυτό το μικρόφωνο, όλοι οι φορείς και τα Σωματεία να φτιάξουμε ένα Συντονιστικό και να πάμε εκεί πέρα, με μοναδικό, αν θέλετε αίτημα. Διαγραφή του χρέους. Μόνο έτσι θα ανασάνουμε. Δεν υπάρχει άλλη περίπτωση. Δεν υπάρχει περίπτωση να ανασάνει ο λαός μας.

Καταθέτω λοιπόν αυτή την πρόταση. Να βρεθούμε οργανωμένα, φορείς, Σωματεία, ο Δήμος, η Περιφέρεια, οτιδήποτε μέσα. Κανένας δεν είναι αποσυνάγωγος. Και να διεκδικήσουμε αυτό το μεγάλο ζήτημα. Την διαγραφή του χρέους. Γιατί ούτε μαζί τα φάγαμε, όπως λέγανε όλοι, και ούτε όλοι μαζί φταίμε και όλοι μαζί θα σώσουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, σας παρακαλώ. Ο κύριος Πολίτης έχει τον λόγο.

ΠΟΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε. Σήμερα όντως η συζήτηση πήγε σε πολιτικό επίπεδο. Και είναι μοιραίο, όντως, λέω, πήγε σε πολιτικό επίπεδο, είναι μοιραίο, άσχετα αν κάποιοι χύσανε κροκοδείλια δάκρυα ότι δεν είναι και πολιτικό το θέμα. Επιχειρήσανε να αποκαθαρθούν για τα χρόνια, τα οποία κυβέρνησαν, για νομοσχέδια τα οποία ψήφισαν, για τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου τις οποίες ψηφίσανε και δεν θέλω να μείνω άλλο σε αυτό, γιατί είναι γνωστό διότι είναι γνωστό τι πράξανε και κάποιοι από εδώ μέσα στα παρελθόντα έτη.

Το θέμα λοιπόν ξεφεύγει από τα στενά τοπικά πλαίσια και πρέπει να δούμε το περίγραμμα, μέσα στο οποίο κινείται. Έχουμε πραγματικά εδώ και 3 μήνες μία Κυβέρνηση, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όσο και αν σε μερικούς δημιουργεί κακούς συνειρμούς αυτό το πράγμα, η οποία προσπαθεί να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο. Τα οικονομικά νούμερα ακουστήκανε προηγουμένως. Αυτό που επιχειρείται όμως από τους άλλους κύκλους είναι ακριβώς να μη βγει η χώρα από το αδιέξοδο. Και δεν τιμωρείται η Ελλάδα γιατί κάποιοι τα φάγαμε. Δεν τα φάγαμε όλοι εδώ μέσα μαζί. Κάποιοι τα φάγαμε. Ο πλούτος κάπου συσσωρεύτηκε. Δεν έχει κανένας από εδώ μέσα να είναι ζάμπλουτος. Κάπου συσσωρεύτηκε αυτός ο πλούτος όλα αυτά τα χρόνια. Δεν τα φάγαμε λοιπόν όλοι μαζί. Δεν μας τιμωρούν λοιπόν γιατί είμαστε κακοί, τεμπέληδες, ή δεν ξέρω τι άλλο. Μας τιμωρούν γιατί τολμήσαμε να ζητήσουμε μία αλλαγή. Ολόκληρη; Κουτσουρεμένη; Αγώνα μισό; Αγώνα ολόκληρο; Πέστε το έτσι. Αυτό τιμωρείται αυτή τη στιγμή στη χώρα και τιμωρείται μέσω του οικονομικού στραγγισμού, το οποίο επιχειρείται να επιβληθεί. Επιχειρείται να συνεχιστεί αυτό το όνειδος της παραχώρησης της εθνικής κυριαρχίας μέσα από τα μνημόνια και της πτώχευσης του λαού, για να μπορέσουμε να χάσουν και την περιουσία τους και οτιδήποτε άλλο είναι αυτό. Αυτό επιχειρείται.

Με κάποιο τρόπο η Κυβέρνηση προσπαθεί να αποφύγει αυτήν την διαδικασία. Έχουν χαράξει μία στρατηγική, θεωρώ ότι είναι η πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια που υπάρχει στρατηγική και τακτική σε μία κυβερνητική πολιτική. Είναι μελετημένες πολλές από τις κινήσεις που γίνονται. Οι περισσότερες από τις κινήσεις που γίνονται, άσχετο αν καμιά φορά φαντάζουν και αντιφατικές.

Λέω λοιπόν τώρα, ότι όντως είμαστε σε μία κρίσιμη εθνική κατάσταση. Εγώ δεν ντρέπομαι να επικαλεστώ το εθνικό, που ούτε το απεμπόλησα ποτέ. Και σαφώς στο εθνικό και στην πατρίδα δεν βάζω κι εγώ όλο τον κόσμο. Ο Λάτσης και ο Σάλας δεν είναι πατρίδα. Ο Λάτσης και ο Σάλας λοιπόν δεν είναι πατρίδα και όσοι στηρίζονται και στοιχίζονται πίσω από τις θέσεις τις πολιτικές. Οι υπόλοιποι είμαστε πατρίδα, εντάξει, με τις διαφορές μας.

Λοιπόν, έχουμε μία πράξη νομοθετικού περιεχομένου, όντως. Αλλά ξεχνάμε να πούμε όλοι ότι η πράξη αυτή πήγε στην Βουλή 4 μέρες μετά. Αυτό είναι η ειδοποιός διαφορά. Στο τέλος και που το τέλος, η αρχή του τέλους ενδεχόμενα, για ό,τι είναι αυτό το τέλος, που θα είναι τον Ιούνιο, θα κρίνουμε αν αυτή η πράξη νομοθετικού περιεχομένου, που εντάσσεται μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, απέδωσε θετικό πρόσημο στην πορεία μέχρι τα τώρα.

Εκτιμώ και μπορεί να κάνω λάθος, γιατί εγώ δεν τα γνωρίζω όλα, εκτιμώ ότι η προσπάθεια είναι να αντέξει η χώρα και η Κυβέρνηση μέχρι τον Ιούνιο, όσο μπορεί πιο αλώβητα πράγματα. Και τότε θα είμαι εγώ εκείνος που θα πω πρώτος, όταν θα κατατεθούν οι προτάσεις

για την διαγραφή μέρους του χρέους, ή όποιου κομματιού είναι επαχθές ή επωνύδυστο, θα δούμε αν έχει θετικό πρόσημο η ενέργεια αυτή ή όχι.

Σε αυτά τα πλαίσια εντάσσω την προσπάθεια της Κυβέρνησης να κάνει αυτά τα πράγματα. Δεν χάνονται τα χρήματα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Πολίτη , τελειώστε

ΠΟΛΙΤΗΣ: Θα τελειώσω κύριε Πρόεδρε. Παρακαλώ την ανοχή σας, όπως στους υπόλοιπους. Λοιπόν δεν χάνονται τα χρήματα. Θέλω να θυμίσω ότι με το εθνικό έγκλημα που λέγεται PSI, που μας το παρουσιάσανε και σαν σωτήρια κάποιιοι, μόλις χθες ο κύριος Ρουμανιάς είπε, ότι κουρευτήκαν, εξαφανίστηκαν από 3 επικουρικά ταμεία από 1,7 δισεκατομμύρια μείνανε 400 εκατομμύρια. Αυτό είναι ίδιο; Χαθήκανε, τα πληρώσαμε όλοι μας, εξαφανιστήκανε. Αυτό είναι ίδιο; Από την Τράπεζα του Σάλα και του Λάτση, τα χρήματα θα πάνε σε μία Τράπεζα που τους δίνει περισσότερο τόκο. Εκμεταλλευτής είναι και αυτή η Τράπεζα. Δεν αλλάζει κάτι. Αλλά εκεί η Κυβέρνηση εκτιμά ότι πρέπει να τα έχει, για να διαπραγματευτεί κατάλληλα με τους δανειστές.

Θέλω να πω το εξής, ότι όντως συμφωνώ στο μεγαλύτερο μέρος της τοποθέτησης με τον Στάθη τον Βλάχο και να συμπληρώσω κάτι όσον αφορά το δημόσιο χρέος. Δεν είμαστε όλοι Οικονομολόγοι, διαβάζουμε, μπορεί να τα καταλαβαίνουμε λάθος. Οι Οικονομολόγοι ίσως τα καταλαβαίνουν καλύτερα. Αλλά από τον καιρό που η Οικονομία έγινε επιστήμη, σακατεύτηκε ο κόσμος. Τα πάντα γίνονται γύρω από το χρήμα.

Το 1994 χώρα χρώσταγε 90 δις. Τόσο ήταν το χρέος. Αποπληρώθηκε για αυτό το χρέος 575 δις. 90-575. Αυτό προσπαθεί αυτή η Κυβέρνηση κατά την εκτίμηση, την ταπεινή εκτίμηση την δική μου, να κάνει, να ξανά αποφύγει τέτοια πράγματα. Να γλιτώσουμε ει δυνατόν από τους τοκογλύφους. Μπορεί να το καταφέρει, μπορεί όχι. Θα κριθεί στο τέλος.

Νομίζω λοιπόν ότι, θα ήθελα κάτι έτσι να πω κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας, τελευταίο, τελευταίο. Θα το κλείσω αμέσως. Θέλω να πω ότι μπορεί καμιά φορά με αυτά που ακούγονται, να ξυπνήσει και ο Λένιν από το μαυσωλείο και να κλείσω με το τελευταίο.

Όντως σε μία τέτοια περίπτωση, η εθνική κυριαρχία μίας χώρας είναι βασικό πράγμα, όσο μπορείς να την κρατάς. Την έχουμε εκχωρήσει σε μεγάλο βαθμό με το μνημόνιο. Θέλω να απαντήσω σε ένα συγκεκριμένο, εκείνο το 500 εκατομμύρια, για την άμυνα της χώρας. Καλό είναι πριν καταγγέλλουμε κάτι, να το ψάχνουμε. Τα 500 εκατομμύρια είναι 350, 100 από αυτά τα εκατομμύρια θα μείνουν μέσα στη χώρα και συζητάμε, αν θέλετε, τις λεπτομέρειες αυτής της σύμβασης, η οποία είχε υπογραφεί βέβαια, το ξεχάσαμε και αυτό, από την προηγούμενη Κυβέρνηση. Και τότε κάποιιοι έκαναν σουηδική γυμναστική από το Σύνταγμα στην Ομόνοια και από την Ομόνοια στο Σύνταγμα. Τότε, όπως και το τελευταίο, και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξέρετε το εξής, όπως και όταν το ξέρανε, αλλά κανείς δεν μίλαγε, το ξέρανε αλλά κανείς δεν μίλαγε, ο Πρωθυπουργός, ο προηγούμενος Πρωθυπουργός της χώρας είχε υπογράψει και είχε δεχθεί στο The 2nd economical adjustment program for Greece, έτσι λέγεται αυτό, τον Απρίλη του 2014, μεταφορά των διαθεσίμων σε μία Τράπεζα. Αυτά, για τις υποκρισίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νίκο, το μικρόφωνο.

ΠΕΡΙΔΙΚΑΡΗΣ: Αγαπητοί Συνάδελφοι, 2-3 επισημάνσεις πολύ σύντομα. Ήθελα να πω ότι για την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, προφανώς οι αντιδράσεις και όχι οι αντιδράσεις γι τις αντιδράσεις, εξηγούνται. Είναι γεγονός ότι δεν υπήρξε η ενημέρωση που έπρεπε να υπάρξει από την αρχή, μία ξεκάθαρη ενημέρωση, τι αφορά, με αποτέλεσμα να υπάρχει και μία παραπληροφόρηση και να γίνει και μία σπέκουλα. Αυτό όμως είναι πρόβλημα της Κυβέρνησης, ακόμα και η σπέκουλα που έγινε.

Από την άλλη μεριά υπάρχουν οι πικρές εμπειρίες και οι μνήμες από το πρόσφατο παρελθόν, με το κούρεμα των αποθεματικών, με το PSI, όλες αυτές οι μνήμες είναι πάρα πολύ ωπές. Ας μην ξεχνάμε ότι δίπλα μας, το Λιμενικό Ταμείο υπέστη κούρεμα γύρω στις 350.000€.

Και τέλος ήθελα να πω, ότι αυτές οι αντιδράσεις είναι εκείνες οι αντιδράσεις που αναφέρονται στο δικό μου, σε εισαγωγικά, αδιαφορώντας για το συνολικό και για το κοινό συμφέρον και την κοινή πορεία που έχουμε όλοι μας.

Το δεύτερο ζήτημα που θέλω να βάλω, είναι ότι σε καμία περίπτωση, επειδή κάποιιοι προσπάθησαν, ανεπιτυχώς προφανώς, αλλά εν τοιαύτη περιπτώσει προσπάθησαν, να ταυτίσουν την πράξη νομοθετικού περιεχομένου με ό,τι έγινε στο παρελθόν. Ακόμα μίλησαν και για δέσμευση χρημάτων και το επανέλαβαν πάρα πολλές φορές γνωρίζοντας ότι κάνουν λάθος. Αυτή

πράξη νομοθετικού περιεχομένου δεν μπορεί να φέρει άλλοθι σε κανέναν. Εγώ κατανοώ την πολιτική άρνηση, κατανοώ την συνεχή πολιτική άρνηση για οτιδήποτε υπάρξει, αλλά δεν κατανοώ το ότι υπάρχει μία ταύτιση αυτής της Κυβέρνησης με το πρόσφατο παρελθόν. Είναι δικαίωμα τους να το λένε, είναι δικαίωμα μου να μη το αποδέχομαι, είναι δικαίωμα των πολιτών να το κρίνουν.

Το τρίτο ζήτημα, σε ό,τι με αφορά, στηρίζω αυτήν την προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης, επειδή πιστεύω σε αυτήν την προσπάθεια. Επειδή έζησα όλη αυτήν την διαδικασία όλα αυτά τα χρόνια, όπως ζήσαμε όλοι, πιστεύω ότι αυτή η προσπάθεια οδηγεί κάπου. Ότι γίνεται με συγκεκριμένο τρόπο και για συγκεκριμένους λόγους. Είναι δικαίωμα μου προφανώς να το πιστεύω, είναι δικαίωμα σας να μη το αποδέχεστε, για αυτόν τον λόγο όμως θεωρώ, ότι αυτή η πράξη νομοθετικού περιεχομένου και με τον τρόπο που ήρθε μετά στην Βουλή και κανείς δεν το, μάλλον το ξεχάσαμε όλοι, εν τοιαύτη περιπτώσει, είναι μία προσπάθεια να πάρουμε μία ανάσα. Εδώ θα είναι η πορεία, στην πορεία μάλλον θα κριθούμε όλοι. Θα κριθεί η Κυβέρνηση, θα κριθούμε κι εμείς που την στηρίζουμε. Εκ των προτέρων όμως δεν μπορούμε να καταδικάσουμε ή να ταυτιστούμε με πρακτικές του παρελθόντος, που τόσο ζήσαμε, όσο και αν αυτό θέλουν να το πράξουν κάποιοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Περδικάρη. Άλλος Συνάδελφος θέλει να μιλήσει; Τον λόγο έχει ο κύριος Σταματέλλος, για 3 λεπτά.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Σύμβουλοι, συζητάμε απόψε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, μία μορφή η οποία είχε καταδικαστεί από την σημερινή Κυβέρνηση ουκ ολίγες φορές και καλά έκανε, όταν την επέβαλαν κάποιοι άλλοι. Σήμερα λοιπόν δεν έχουμε μοναχά την Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι και τα άλλα τα Ταμεία, Δημόσιοι Οργανισμοί, ΟΑΕΔ κλπ.

Και υποστηρίζει η Κυβέρνηση ότι τις δοσοληψίες αυτές, δεν θα συνοδευτούν ούτε προβλήματα, ούτε νέα λιτότητα. Διάβασα και την εισήγηση του Δημάρχου, που λέει, ότι το ένα είναι εξασφαλισμένο, το άλλο είναι εξασφαλισμένο και ειπώθηκαν και κάποιες κουβέντες περί αυτοτέλειας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία καταργείται τώρα, με αυτό το πράγμα. Η αυτοτέλεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει χρόνια που έχει καταργηθεί. Ο Δήμος, παραδείγματος χάρη, φέτος δεν πήρε ούτε τα μισά παιδιά στους Παιδικούς Σταθμούς, γιατί παρότι είχε κάποια λεφτά, δεν έχει την αυτοτέλεια να μπορεί να πληρώνει για παραπάνω, αλλά οι γονείς πληρώνουν τροφεία και κάποιοι μένουν απέξω.

Κάποιοι Δήμαρχοι επίσης που βάλανε τις φωνές, στην αρχή, γιατί τώρα όλοι ομόνοιασαν μπροστά στο εθνικό συμφέρον, ή μπροστά στην πατρίδα. Αυτοί οι αιρετοί όμως έχουν ψηφίσει σε όλα τα Συνέδρια τον ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ με χέρια και με πόδια, αποδεχόμενοι τις μέχρι τώρα περικοπές στα οικονομικά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι οποίες ξεπερνάνε το 80%. Και εδώ θα έχουμε, ας πούμε, προβλήματα ή διλήμματα. Να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις, ή να μείνει ο Παιδικός Σταθμός ανοικτός; Να δώσω επιδόματα ανεργίας, ή να γεμίσουν τα σεντούκια των τοκογλύφων; Δεν μπορεί, αγαπητοί φίλοι, και η πίτα ολόκληρη και ο σκύλος χορτάτος. Δεν μπορεί ταυτόχρονα να έχουμε σεβασμό στην λαϊκή ετυμηγορία και από την άλλη σεβασμό στους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ξεκίνησε μία διαπραγμάτευση που δέχεται ότι το 70% του μνημονίου είναι καλό. Από την άλλη ακούμε για έναν έντιμο συμβιβασμό. Δηλαδή αυτό αφορά το υπόλοιπο 30; Πάμε για ολόκληρο δηλαδή; Αυτή η εντιμότητα σημαίνει συνέχιση του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας; Ο Πρωθυπουργός μας είπε, ότι οι κινήσεις του, προχθές τον ακούσαμε όλοι, δεν είναι ενός αριστερού Κόμματος ή ηγέτη, αλλά κινήσεις εθνικής ευθύνης. Να θυμίσω ότι περί εθνικής ευθύνης, όσοι Πρωθυπουργοί μέχρι τώρα έκαναν λόγο, μετά από αυτό ακολουθούσαν όχι και πολύ ευχάριστα για το έθνος του εργαζόμενου λαού, μέτρα. Την προηγούμενη 5ετία είχαμε το τροπάρι, θα έρθει ή δεν θα έρθει δόση. Τώρα έχουμε, τι θα κάνουμε; Θα δώσουμε; Θα αποπληρώσουμε την δόση; Και τελικά όλες οι αποπληρωμές των δανείων καταλήγουν, όπως οι ίδιοι ομολογούν, τις Τράπεζες τις γερμανικές και τις γαλλικές και ο φτωχός λαός να γίνεται ακόμα φτωχότερος.

Πρέπει λοιπόν να απαντήσει κάποιος. Αυτό ήταν το αίτημα του Ελληνικού λαού στις εκλογές; Αυτό το αίτημα είχαν οι εργαζόμενοι;

Αγαπητοί φίλοι, και τελειώνω κύριε Πρόεδρε, το έδαφος που ναρκοθετεί κάθε ελπίδα του Ελληνικού λαού, αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την βελτίωση της ζωής τους, δυστυχώς η σημερινή Κυβέρνηση το αποδέχθηκε περίτρανα. Και με υπογραφή στις 20 Φλεβάρη, εισαγωγικά. Οι Ελληνικές Αρχές επαναλαμβάνουν την αδιαμφισβήτητη δέσμευση τους να τηρήσουν τις

δανειακές υποχρεώσεις προς όλους τους πιστωτές, πλήρως και έγκαιρα. Και συμπληρώνει και ο Βαρουφάκης, στο διηλεκές.

Το θέμα λοιπόν για την Ελληνική κοινωνία είναι η απαλλαγή των εργαζομένων και του λαού από τέτοιου είδους εκβιασμούς. Για να συμβεί αυτό, ένας δρόμος υπάρχει, ο δρόμος που θα διαμορφώσει προϋποθέσεις για να απεγκλωβιστεί η χώρα μας από τα δεσμά των τοκογλύφων και γενικότερα τις συνθήκες των εκβιασμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τέτοιος δρόμος είναι ο δρόμος της οργανωμένης, σχεδιασμένης, ανυποχώρητης σύγκρουσης με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, που δεν βαφτίζει έντιμο συμβιβασμό, αλλά τέτοιο πράγμα μία Κυβέρνηση που έχει ως στόχο την ανατροπή και όχι, δεν έχει ως στόχο την ανατροπή αλλά την αλλαγή του μίγματος της ίδιας πολιτικής, όπως η ίδια λέει, ούτε το διαπραγματεύεται στο εξωτερικό, ούτε τοπραγματεύεται μέσα στη χώρα.

Για αυτό λοιπόν πρέπει να καταδικαστεί αυτή η απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Σταματέλλο. Εδώ τελείωσαν οι ομιλίες και ο κύριος Δήμαρχος θα δευτερολογήσει.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Διαδικαστικά να προτείνω, επειδή νομίζω μιλήσαμε αρκετά, δόθηκε ο χρόνος δηλαδή σε όλους, να το κλείσουμε το ζήτημα. Να μην υπάρξουν δηλαδή δευτερολογίες. Έχουμε άλλα 25 θέματα. Νομίζω σε όλους δόθηκε η δυνατότητα να πούνε την άποψη τους. Και αυτό προτείνω κύριε Πρόεδρε, νομίζω να συμφωνήσουν και οι παρατάξεις, δεν υπάρχει λόγος δευτερολογίας. Δόθηκε διπλάσιος σχεδόν χρόνος σε όλους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ήθελα να το προτείνω μετά την δευτερολογία του Δημάρχου, ώστε να είναι όλοι ήρεμοι και ψύχραιμοι. Επειδή γίνανε τόσες ομιλίες, εγώ συμφωνώ. Η κυρία Σταματέλλου. Στο διαδικαστικό.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αν θέλεις εσύ 2 λεπτά, τότε θα θελήσουν όλοι. Ή όλοι θα μιλήσουν ή κανένας. Αν θέλετε να μιλήσετε, προχωράμε έτσι. Δεν οδηγεί πουθενά. Θα μιλήσει ο κύριος Δήμαρχος και σκεφθείτε το. Θα μιλήσει ο κύριος Δήμαρχος και θα

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Διευκρινίσεις θα δώσω εγώ που τέθηκαν διαδικαστικά. Να ξεκινήσω από αυτές. Μπήκε ένα ζήτημα, γιατί δεν είναι οι καταθέσεις του Δήμου προθεσμιακές. Εγώ σε τέτοια ζητήματα θα απαντήσω. Κατά τη γνώμη μου θα ήταν αυτήν την περίοδο και το λέω, όχι ως Δήμαρχος, αλλά έχοντας μία στοιχειώδη γνώση οικονομικών. Θα ήταν σε μία τέτοια περίοδο λάθος, δεν θέλω να χρησιμοποιήσω βαρύτερη έκφραση, κανονικά αξίζει βαρύτερη έκφραση σε αυτό που λέω, να κλείσουμε με προθεσμιακή κατάθεση, τα τελευταία αυτά 5 χρόνια, εμείς από την 1^η Σεπτεμβρίου, για να είμαι πιο σαφής γιατί δεν μπορώ να πω για τους προηγούμενους, θα ήταν λάθος να κλείσουμε σε προθεσμιακή κατάθεση τα διαθέσιμα του Δήμου. Για λόγους που έχουν να κάνουν και που τους αντιλαμβάνεστε, κυρίως και με τη ρευστότητα, του Δήμου την ρευστότητα, δεν εννοώ του κράτους, της χώρας μας. Είναι λάθος αυτή η αντίληψη και μπορώ να το τεκμηριώσω. Δεν θα το κάνω εδώ τώρα, ευχαρίστως όποιος θέλει να κάσουμε να το κουβεντιάσουμε και όση ώρα θέλει. Ούτε το επιτόκιο ακούστηκε, και άλλα επιχειρήματα Νίκο μου. Και άλλα επιχειρήματα.

Είναι λάθος αυτή η άποψη. Και επαναλαμβάνω, όποιος θέλει, ευχαρίστως να το κουβεντιάσουμε όποτε θέλει.

Δυο-τρεις παρατηρήσεις και τελειώνω. Νομίζω και τουλάχιστον και προσωπικά αυτό εκτιμάω, ότι αυτή τη στιγμή ως χώρα βρισκόμαστε σε πόλεμο. Βάλτε τη λέξη σε εισαγωγικά. Και ο πόλεμος αντιλαμβάνεστε ότι είναι οικονομικός. Δηλαδή, η σκέψη πάνω στην οποία δομήθηκε, εν πάση περιπτώσει, αυτή η κουβέντα, και αυτή η εισήγηση που είχατε συν ορισμένα άλλα που πρόσθεσα, δομείται πάνω σε αυτή τη λογική. Ότι όταν βρίσκεσαι σε πόλεμο, οι συνθήκες δεν είναι ομαλές.

Δεύτερο σημείο. Είναι προφανές, ότι σε καμία περίπτωση δεν επικροτούμε και ως Δημοτική Αρχή την πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Το αντίθετο, την καταδικάζουμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου ως ενέργεια πολιτική. Ως θεσμική ενέργεια. Ξαναλέω όμως, γιατί δεν πρέπει και αυτό να μας διαφεύγει, ότι την μία μέρα κατατέθηκε η πράξη νομοθετικού περιεχομένου και την επόμενη μέρα κατατέθηκε στη Βουλή όμως. Θυμίζω, ότι 27 πράξεις

νομοθετικού περιεχομένου, που αναφέρονταν μόνο σε περικοπές, και ειπώθηκε κι ένα παράδειγμα από κάποιον Συνάδελφο, δεν θυμάμαι, είτε συζητιούνταν μετά από 2-3 μήνες, είτε δεν έρχονταν καθόλου.

Τέλος, και τελειώνω, συμφωνώ ότι, και νομίζω ότι και αυτό που γίνεται τώρα είναι ένα μάθημα να το πω; Πείτε το όπως θέλετε. Δίδαγμα πρέπει αν βγάλουμε ως ΟΤΑ. Νομίζω ότι προφανώς διεκδικούμε από την Πολιτεία και θα πιέζουμε όσο περισσότερο μπορούμε, ως προς την διεκδίκηση κονδυλίων που μας ανήκουν και που ουσιαστικά όλα αυτά τα χρόνια έχουν κλαπεί από την Αυτοδιοίκηση, ταυτόχρονα όμως θα πρέπει να επιδιώκουμε, πως θα αυξήσουμε εμείς τους πόρους μας, ως Αυτοδιοίκηση, όχι φορολογώντας γενικώς και αορίστως τους πολίτες, μακριά από εμάς τέτοια αντίληψη, αλλά δημιουργώντας τις προϋποθέσεις εκείνες που μπορεί να μας φέρουν όφελος.

Και θα πω ένα παράδειγμα, για να γίνω κατανοητός, αυτό που σύντομα θα γίνει, περίπου τον Ιούνιο, ότι θα προσπαθήσουμε να αξιοποιήσουμε αυτό το πράγμα που καταρρέει κυριολεκτικά και που είναι το τουριστικό περίπτερο και που ουσιαστικά όλα αυτά τα χρόνια δεν έγινε καμία προσπάθεια αξιοποίησης του.

Κινήσεις τέτοιες, νομίζω ότι οφείλουμε να κάνουμε. Επαναλαμβάνω, ανέφερα ένα παράδειγμα.

Τέλος, θυμίζω και τελειώσα, ότι το θέμα όπως εισήχθη, εισήχθη για συζήτηση και όχι για απόφαση. Είναι σαφές. Και όχι για απόφαση. Το διευκρίνισα και σε μία ερώτηση που μου έκανε ο κύριος Μαργέλλης. Οφείλαμε όμως, και για αυτό το λέω, δεν μπορεί να γίνονται, ό,τι γίνεται σε όλους τους Δήμους, που συζητάνε, στους περισσότερους μάλλον, γιατί σε όλους δεν έχουν συζητήσει, και εμείς να μη το συζητήσουμε. Γιατί εύλογα θα μπορούσε να βγει ο οποιοσδήποτε Δημοτικός σας Σύμβουλος και να πει, τι κάνεις Δήμαρχε; Δεν θέλεις να το κουβεντιάσουμε; Εμείς λοιπόν το βάλαμε με την μορφή της συζήτησης, για να δοθεί η δυνατότητα σε όλους να εκφραστεί η άποψη τους. Συν το γεγονός, ότι έτσι και αλλιώς υπάρχει η ισχύς του Νόμου και μάλιστα ψηφισμένο και από την Βουλή. Όχι γιατί θα είχαμε πρόβλημα αν θεωρούσαμε να παίρναμε απόφαση στην κατεύθυνση να μην κατατεθούν, αλλά στην λογική και εγώ την λέω ευθέως και καθαρά και σας κοιτάζω και όλους στα μάτια, στη λογική που περιέγραψα και στην κρίση που βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή, θεωρούμε ότι πρέπει να συμβάλλει και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και είμαι σαφής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επί της ουσίας ή διαδικαστικά;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Επί της ουσίας 30 δευτερόλεπτα. Εγώ δεν θα μιλούσα και καθόλου, μίλησε ο κύριος Δήμαρχος. 30 δευτερόλεπτα μόνο θέλω.

Δύο παρατηρήσεις θέλω να κάνω. Η πρώτη παρατήρηση είναι ότι ... χωρίς σχόλια το κλάμα και τον οδυρμό και τις καταγγελίες ορισμένων Συναδέλφων, για να καταλήξουν στο τέλος, και στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου, ήταν ανάγκη, τι να κάνουμε.

Η δεύτερη παρατήρηση που είναι και πιο ουσιαστική, θέλω να καλωσορίσω αυτή τη θέση του Δημάρχου, προς το τέλος της παρέμβασης του, που είπε, ναι, να διεκδικούμε από την Κυβέρνηση κονδύλια που ανήκουν στην Αυτοδιοίκηση, αλλά δεν φθάνει αυτό. Πρέπει εμείς να φτιάξουμε μία άλλη Αυτοδιοίκηση, η οποία θα έχει δικούς της πόρους, θα δημιουργεί έσοδα δικά της, αξιοποιώντας δυνατότητες, ευκαιρίες, πόρους και ένα σωρό τέτοια πράγματα.

Και κλείνω, λέω, ότι καλά θα είναι, κύριε Δήμαρχε, κύριε Πρόεδρε, κύριοι Συνάδελφοι, σε ένα επόμενο Δημοτικό Συμβούλιο να κάνουμε μία τέτοια κουβέντα. Να κατατεθούν ιδέες απ' όλους μας, πως μπορεί ο Δήμος με παρεμβάσεις που θα κάνει, πολύ συγκεκριμένες παρεμβάσεις και δράσεις, να δημιουργήσει δικά του έσοδα. Αυτά, ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κύριος Αραβανής, να δευτερολογήσει.

ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Ακριβώς επειδή είπε ο Δήμαρχος για τις επενδύσεις, είναι σαφές ότι είναι μονόδρομος η προσέλκυση επενδύσεων, αλλά αυτό χρειάζεται κάποιες προϋποθέσεις, κύριε Δήμαρχε, και στις σκέψεις σας, και στη δράση σας, και στις ενέργειες σας. Αυτό που παρατηρώ εγώ, δεν λέω ότι αναγκαστικά φταίτε, εσείς ξέρετε τι κληρονομήσατε, τι έχετε και ποια μέσα έχετε, αλλά αυτό που παρατηρώ εγώ, αυτό το επτάμηνο, είναι ότι συνεχώς διολισθαίνετε σε μία διαχείριση καθημερινότητας, χωρίς τέλος. Για τα δε σκουπίδια, κύριε Βλάχο, μιας κι έγινε κάποια αναφορά, μακάρι να βγω ψεύτης, αλλά σας βλέπω να μπλέκετε πάρα πολύ. Δημιουργείτε μία κατάσταση σαν τον ιστό της Πηνελόπης, μια και είναι Οδύσσειο το μέρος μας, δηλαδή μία

ατέλειωτη κατάσταση. Αυτό ελπίζω να διαψευστώ. Γιατί δεν έχετε πάρει υπόψη αυτά που έχω πει από την αρχή. Νομίζω τα έχω πει κατά κόρο.

Και μια μικρή κουβέντα για το περίπτερο. Γιατί δίνετε τόση βάση σε αυτό το περίπτερο; Δεν ξέρω, εδώ είναι και άλλοι Μηχανικοί, ας μου πούνε, και Αρχιτέκτονες, να μου πούνε τη γνώμη τους. Για ποιο λόγο; Κύριε Δήμαρχε, μια και το βάλατε. Για μένα είναι ένα έκτρωμα εκεί πέρα στο σημείο που είναι. Και το σημείο αυτό είναι

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Αραβανή, μην ανοίξουμε άλλο θέμα τώρα.

ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Σε παρακαλώ Πρόεδρε. Εγώ δεν μίλησα καθόλου. Ένα δευτερόλεπτο. Αλλά είναι σημαντικό. Το έχετε δει σαν επένδυση, τι θα προσφέρει στον Δήμο; Ή μήπως συμφέρει με τα λεφτά που θα χαλάσετε, να το γκρεμίσετε και να κάνετε ένα αισθητικά και αρχιτεκτονικά που να ταιριάζει στην περιοχή, μία αναστρέψιμη κατασκευή, να προσελκύει κόσμο για μπάνιο, δεν ξέρω, καντίνες τι θα κάνετε. Όχι καντίνες

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Μην κουράζεστε, δεν θα χαλάσουμε ούτε Ευρώ κύριε Αραβανή. Ούτε Ευρώ.

ΑΡΑΒΑΝΗΣ: Μακάρι. Αλλά τι θα το κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κυρία Σταματέλλου.

ΣΤΑΜΑΤΕΛΛΟΥ: Τρία πράγματα. Το πρώτο είναι, να διευκρινίσουμε το εξής. Ότι η ουσία του προβλήματος που συζητάμε σήμερα, δεν είναι ο τρόπος που γίνεται η απόφαση. Είναι προκλητικό να γίνεται με πράξη νομοθετικού περιεχομένου και για τη στάση μέχρι τώρα της Κυβέρνησης σε προηγούμενες αντίστοιχες πράξεις και για την ίδια την ουσία της πράξης νομοθετικού περιεχομένου, αλλά δεν μας νοιάζει αν έγινε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου μόνο ή αν θα γινόταν με νομοσχέδιο θα ήμασταν εντάξει, ή αν έχει νομιμότητα, ή αν θα πάρει από το Συμβούλιο της Επικρατείας, αν έγινε πιο πριν διάλογος, διαβούλευση, ενημέρωση κλπ. Δεν είναι αυτό το ζήτημα.

Το ζήτημα είναι ότι παίρνει τα διαθέσιμα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού και άλλων Οργανισμών που περιλαμβάνονται στην απόφαση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Και τα παίρνει για ένα συγκεκριμένο λόγο. Ανέλυσα πριν το σκεπτικό, δεν θα επαναλάβω. Ένα ζήτημα είναι αυτό.

Το δεύτερο ζήτημα είναι, ότι η ταύτιση αυτής της Κυβέρνησης με τις προηγούμενες έγκειται στο εξής. Όχι στο μίγμα ακριβώς της διαχείρισης. Δεν ακολουθεί τα ίδια βήματα. Αλλά κινείται στον ίδιο δρόμο. Είναι παράλληλος ο δρόμος. Διεκδικεί κάποια ζητήματα, χαλάρωση της δημοσιονομικής πολιτικής, τέλος πάντων, μεγάλη συζήτηση, να μην την ανοίξουμε τώρα αλλά η ουσία έγκειται ότι εξυπηρετεί, εκ των πραγμάτων, είτε μας αρέσει είτε όχι, είναι δεδομένο αυτό το πράγμα, τα συμφέροντα μίας συγκεκριμένης μερίδας. Αντικειμενικά και από τις μέχρι τώρα πράξεις και από τις μέχρι τώρα εξαγγελίες.

Σκληρή διαπραγμάτευση κάνει, αλλά δεν κάνει για την πλειοψηφία. Αυτό το ανέλυσα και πριν, δεν θα ξαναπώ.

Τρίτο ζήτημα. Αυτό το αίτημα για τα ταμειακά διαθέσιμα και συνολικότερα, δεν είναι κάτι που ήρθε στον Πρωθυπουργό απλά. Είναι αίτημα των δανειστών. Είναι αίτημα τρόικα, πως το λέμε τώρα, θεσμοί κλπ. Είναι αίτημα από το 12. Και το υλοποιεί αυτή η Κυβέρνηση. Παρένθεση. Άρα δεν είναι κάτι που γενικά μας αιφνιδιάζει ή ότι δεν έχει ξαναγίνει πουθενά. Δεν βάζουμε τέτοιο ζήτημα.

Επιμένω, και το βάζω και διαδικαστικά, να γίνει ψηφοφορία. Βάζω ζήτημα, να πάρει απόφαση το Δημοτικό Συμβούλιο να μη δοθούν τα αποθεματικά στην Τράπεζα της Ελλάδος και να γίνει στο τέλος ψηφοφορία. Υπάρχουν Δήμοι, αυτοί που είναι πλειοψηφία η Λαϊκή Συσπείρωση, που πήρανε αντίστοιχη απόφαση. Προφανώς και μπορούμε να πάρουμε απόφαση. Και το βάζω για ψηφοφορία με το κλείσιμο της διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κύριος Γληγόρης.

ΓΛΗΓΟΡΗΣ: Δεν θα δευτερολογήσω, απλώς θέλω να πω ότι όσον αφορά την εισήγηση, νομίζω ότι με καλύπτει πλήρως το έγγραφο των εργαζομένων όσον αφορά την εισήγηση, όχι όσον

αφορά να στηρίξει τις θέσεις, τις τελικές θέσεις. Αυτή θα έπρεπε να είναι η εισήγηση, έτσι είναι τα πράγματα, όπως τα αναφέρει.

Και θα κλείσω έτσι απλώς με ένα ερώτημα, ότι αν αύριο με μία πράξη νομοθετικού περιεχομένου δεσμεύσουν τις καταθέσεις των ιδιωτών, στις εμπορικές Τράπεζες, ποια θα ήταν η άποψη του Δημοτικού Συμβουλίου;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Στην διαδικασία θέλω τον λόγο. Εγώ δεν θα απαντήσω στην ερώτηση του κυρίου Γληγόρη, γιατί ο κύριος Γληγόρης με τον διάλογο, μπορεί να φθάσει να κάνει 25.000 ερωτήσεις στο τέλος. Εγώ δεν απαντάω επομένως.

Εγώ είπα και ήμουν σαφής σε ό,τι αφορά την εισήγηση, εμείς δεν ζητάμε να μπει σε ψηφοφορία. Είναι προφανέστατο, ότι όποιος θέλει, όπως η κυρία Σταματέλλου που προτείνει το δικό της κείμενο, το συγκεκριμένο, τη θέση τη συγκεκριμένη, φυσικά να μπει σε ψηφοφορία και να ψηφιστεί. Η εισήγηση, επαναλαμβάνω, εγώ το ξεκαθάρισα από την αρχή, με σαφήνεια, ότι δεν είναι θέμα να μπει σε ψηφοφορία

Άρα, αν δεν υπάρχει άλλη πρόταση, και δεν υπάρχει, της κυρίας Σταματέλλου μόνο, θα μπει μόνο αυτή σε ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, υπάρχει πρόταση της κυρίας Σταματέλλου, να μη δοθούν, να αποφασίσει το Δημοτικό Συμβούλιο να μην δοθούν τα ταμειακά διαθέσιμα του Δήμου στην Τράπεζα της Ελλάδας. Λοιπόν ποιοι είναι υπέρ της πρότασης της κυρίας Σταματέλλου;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Νομίζω το απάντησα και θα είναι αντιδημοκρατικό να μη μπει η πρόταση σε ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει πρόταση, άρα θα μπαίνει σε ψηφοφορία. Αν εγκρίνεται η απορρίπτεται η πρόταση. Δεν μπαίνει αν θα κάνουμε ψηφοφορία πάνω στο συγκεκριμένο. Έχει δικαίωμα οποιοσδήποτε να κάνει προτάσεις στο Δημοτικό Συμβούλιο και να μπαίνουν σε ψηφοφορία.

Ως εκ τούτου, η πρόταση της κυρίας Σταματέλλου, την ψηφίζουν είπαμε, σηκώστε σας παρακαλώ το χέρι. Είναι ένας, δύο, τρεις. Τρεις υπέρ. Και ο Νίκος ο Σταματέλλος. Λοιπόν, ποιοι είναι λευκό; 10. Και ο Κώστας 11; Παρών ποιος; Παρών ο κύριος Γληγόρης.

Σταματέλλου, Κοντογεώργης και Γράψας. Και οι υπόλοιποι είναι κατά της πρότασης της κυρίας Σταματέλλου.

Τελείωσε το πρώτο θέμα και μπαίνουμε στο δεύτερο»

Η απόφαση αυτή πήρε αρ. 85/2015.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τα παρόντα μέλη

ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ